

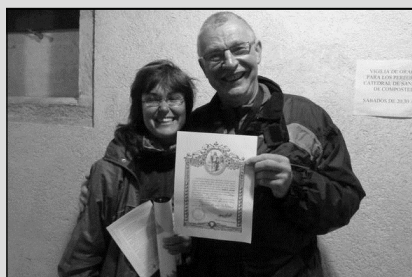
NIEUWS

Verslag van een prachtige Bossche 100 langs de Maas

Geschiedenis kwam tot leven in de verslagen over het Westerborkpad

Pelgrim bereikte zijn doel Compostela na 10 weken wandelen

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
een impressie van de
winterserietocht
vanuit Hoogeloon.
Bewondering voor alle
vrijwilligers die de
barre omstandigheden
trotserden om deze
mogelijk te maken!*

Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

OLAT WANDELBOETIEK geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden
Graaf van Hornepad
Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen
Met korting voor OLAT-leden
Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website
E-mail: boetiek@olat.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

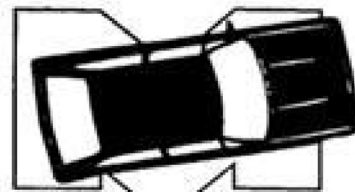
www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Café Biljard **Schonmoeder**

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

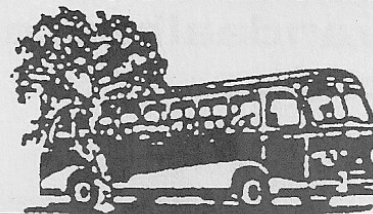
M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart

Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

OLAT VOORJAARSTOCHT ZONDAG 21 APRIL

De Stapperij
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot
Afstanden:
40-30-20-15-10 km

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting, Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 17 maart 2013

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER

Vooruitblik Winterserie - Uden <i>Myriam van den Berg</i>	3/13
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie <i>Jet van den Berselaar-Dreesen</i>	8
Van de bestuursafdeling <i>Ad van Asten</i>	9
Prikbord	10
Winterserietocht vanuit Hoogeloon <i>Ad van Asten</i>	11-13
Wandelen op Dinsdag: Sneeuw <i>Kees van Vessem</i>	14-15
LPS: agenda's / standen & nieuws <i>Ad van Asten</i>	16
Internationaal Wandelweekend Weert / Wandel-je-fit info	17
De Bossche 100 <i>Rinda Scheltens</i>	18-21
Vooruitblik clubreis Ruhrberg-Heimbach <i>Ad van Asten</i>	21
Wandelen op het Pieterpad <i>Piet Jansens</i>	22-24
Westerborkpad (slot) <i>Rinda Scheltens</i>	25-26
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (slot) <i>vrij naar blog Theo Tromp</i>	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK WINTERSERIE - Uden

Vandaag wandelen we vanuit de Vrije Teugel aan de rand van Uden de mooie natuurgebieden De Bedafse Bergen en De Maashorst in. Tijdens eerdere wandelingen uit deze winterserie hebben we allerlei weersorten mogen trotseren: zon, maar ook regen, sneeuw(storm) en ijzel. Voor vandaag, de laatste wandeling uit de serie 2012 – 2013, hopen we op een pril voorjaarszonnetje!

Voor de liefhebbers is er vandaag ook de mogelijkheid om een extra rondje te wandelen van 10 of 20 km, waarmee uw totaal af te leggen afstand op 50, of zelfs 60 komt. Een hele kluit maar u verdient er puntjes mee voor het clubkampioenschap. Hiervoor is een aparte route uitgezet. De start daarvoor is om 7.00 uur en u moet voor 19.00 uur over de finish zijn.

Na vertrek staan we al na 400 m midden in de natuur. Alle afstanden lopen via een bospad in de richting van de Bedafse bergen. Kenmerkend voor de Bedafse Bergen zijn de stuifduinen, tot wel 25 m hoog, de zandvlakten en niet te vergeten de eikenhoutwallen. Verder is er nog een stukje van de oorspronkelijke en dus eeuwenoude heide over. Door die heide kun je heel mooi het oude karrenspoor zien lopen; dat was vroeger de kortste verbinding tussen Uden en Den Bosch. Ook wij lopen over dit pad en klimmen de stuifduinen op om te genieten van het mooie uitzicht. In de bosgebiedjes vinden we loofhout, vooral eiken, berken, vogelkers, sporke-

hout (ook wel vuilboom of pinnekeshout genoemd) en naaldbomen. We volgen het stuifduingebied tot het einde, lekker ploeteren door het mulle zand. Dan dalen we af en lopen in de richting van Nistelrode.

De 10 km buigt af. Zij maken een heel mooi lusje. Na alle inspanningen over de stuifduinen is het even bijkomen op een vlak pad langs een brede waterloop. Via een fraai stukje sluiten zij uiteindelijk aan op de route van de overige wandelaars om uit te komen bij wagenrust 3.

De andere afstanden passeren grote visvijvers en komen dan al snel bij de 1e wagenrust. En, zoals altijd, staan hier OLAT-vrijwilligers voor ons klaar met een heerlijk bekertje koffie of iets anders warmes en een boterham. Na deze versterking lopen we vlak voor Nistelrode door de tunneltje onder de A50 door.

Wat verder, bij buurtschap Menzel splitsen de afstanden zich: de 30 en 40 km-wandelaars lopen in de richting van Schaijk; de 15 en 20 km-wandelaars maken een kortere lus. Zij gaan via bos- en veldweggetjes en fraaie groensingels in de richting van het bezoekerscentrum Slabroek. Let eens op de uitbottende knoppen van de bomen en struiken, de lente komt er aan! Misschien zien we ook het speenkruid al bloeien! De 15 km buigt nog voor het bezoekerscentrum af en loopt door het bosgebied in de richting van het wildviaduct om daar weer aan te sluiten bij de andere afstanden.

(Vervolg op pagina 13)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
19 mrt	Gestelse Ommelanden	Gasterij De Zwaantjes, 073-5517580 P. Dondersplein 7, 5271 AA St-Michiëlsgestel
2 april **)	Wandeling Weert	Café-zaal Schuttershoeve, 0495-533984 Grotesteeg 10, 6006 TE Weert **) <i>cafépauze op startplaats</i>
16 april	Weerterbos	Café Rest. De Smeltkroes, 0495-593219 Kijkakkers 1, 6026 ER Maarheeze
30 april	geen	Koninginnedag
14 mei	Rondje Waalre	Café Rest. De Doelen, 040-2212579 Markt 18, 5581 GK Waalre
28 mei	Eifelsteig (volgeboekt)	Wandelen rond Monschau
11 juni **)	Rondom de oude en spitse toren	Brasserie Cafe de Kruik, 040-2913337 Hoekstraat 52, 5674 NP Nederwetten

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
12 maart	De Beckart
19 maart	De Vriendschap
26 maart	Oud Rooy
2 april	Den Toel
9 april	De Beckart
16 april	De Vriendschap
23 april	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

WoD: Appelpauze

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2013

23 maart	GR 565	Oelegem-Wechelderzande	24 / 18 km
27 april		Ruhrstausee: Ruhrberg-Heimbach	23 / 18 km
1 juni	GR 5	Barchon-Banneux	24 / 19 km
14 sept.	SP 10	Kevelaer-Geldern	24 / 20 km
12 okt.	SP 10	Geldern-Wachtendonk	23 / 19 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@gmail.com

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur (06.30 uur - maart)
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur (19.00 uur - maart)

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
50-60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50
	50-60 km	€5,00 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 17 maart 2013	Uden De Vrije Teugel Bedafseweg 22
Zondag 21 april 2013 Voorjaarstocht	Oirschot De Stapperij Spoordonkseweg 80

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz.*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Vacant (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz.*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (Dagtochten), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz.*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelguiden

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr.
1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

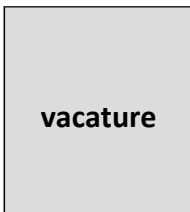
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

vacature

1e Secretaris

secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid Frank Marchand

Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Jaarvergadering

Tijdens onze jaarvergadering hebben wij onze voorzitter Joop Wesseling mogen benoemen tot Lid van Verdienste. Voor zijn inzet gedurende vijftien jaar als voorzitter van het uitvoerend comité Internationale Kempische Wandeldagen, lezen wij op de oorkonde. Daarnaast wordt zijn persoonlijke betrokkenheid en stimulans bij het reilen en zeilen van de club benadrukt. Wij wensen Joop van harte proficiat met deze erkenning. Ook alle anderen die een erkenning kregen voor hun inzet of sportieve prestaties feliciteren wij hierbij van harte.

Omdat we vooraf de gegevens voor deze vergadering al onder ogen hebben gehad en ook de bevindingen over het jaar heen hebben geëvalueerd, kan ik hier stellen dat onze voorzitter en met hem onze penningmeester en het overige bestuur met gepaste trots van de jaarverslagen en de jaarrekening hebben kennisgenomen. Ook u oordeelde daar positief over tijdens de vergadering. Hiermee is onze financiële positie weer behoorlijk op orde. Dat kan alleen zo zijn uitgepakt doordat u zich, als commissies, zonder uitzondering hebt sterk gemaakt om de gemaakte afspraken na te komen. Dank daarvoor.

Voor onze wandelpaden ligt er thans een flinke taakstelling die niet zo maar een, twee, drie is te realiseren. Het Hertog Hendrikpad rond Eindhoven is verouderd en voor een deel onbruikbaar omdat een geplande variant nooit gerealiseerd kon worden vanwege het ontbreken van een voetbrug bij de Hooidonkse watermolen. Mogelijkheden om dit pad in een nieuw jasje te steken worden nu onderzocht. Het Airbornepad Market Garden heeft door de jaren heen een aanzienlijk aantal aanpassingen ondergaan. Deze staan echter prima geregistreerd, waardoor het pad nog goed bewandelbaar is. Het pad staat ook nog volop in de belangstelling en om dit zo te houden is een vernieuwde uitgave op korte termijn een vereiste. Het kostenplaatje dat daaraan verbonden is, maakt het echter wenselijk dat alles nog eens goed overwogen wordt.

Onze winterseriewandelingen genieten nog steeds veel belangstelling. Toch was er in het afgelopen jaar een kleine terugloop in het aantal deelnemers. Daarbij moet opgemerkt worden dat het weer ons niet altijd even goed gezind was. Maar toch moeten wij ook hier elk signaal meenemen in de evaluatie.

Voor 2014 hebben wij alweer een mooie reeks startplaatsen uitgekozen, die u elders in ons clubblad aantreft. Daarbij zoeken wij nu de juiste startlocaties; die zijn van bijna even groot belang als de wandelomgeving zelf. Dus ook hier onze volle aandacht.

Januari begon met een fikse tegenvaller door de slechte weersconditie op de dag van onze wandeltocht. De omgeving waarin we mochten wandelen deed echter denken aan een sprookjesland. Een maand later heeft de Peel ons met open armen ontvangen en werd het daar met 1138 deelnemers bovendien een groot succes voor onze routebouwers en medewerkers. Dank daarvoor.

De natuur komt in knop, onze volgende tocht in Uden staat voor de deur en met een blij gemoed gaan we zo het voorjaar tegemoet.

Met uw deelname aan onze tochten en de jaarvergadering stimuleert u ons om met plezier voor OLAT bezig te zijn.

Tot ziens,
- Ad -

NIEUWS KORT

KLEINE KRONIEK 45 JAAR OLAT

Op **23 november 1967** wordt in café Rijken-Toelen in Olland de wsv O.L.A.T. opgericht.

2009: Hein Lenders ontvangt de Cornelis van Montfort trofee wegens uitzonderlijke verdienste voor OLAT.

Frans Peters viert zijn 40-jarig lidmaatschap en is daarmee het eerste lid dat deze mijlpaal bereikt.

Voor hun inzet bij OLAT gedurende meerdere jaren worden Ad Verbakel en Ad van Asten benoemd tot Erelid. Wandelen op dinsdag voorziet al 10 jaar in de sociale cohesie bij de club. Mirjam Kies en Esther vd Velden zien hun inzet beloond met de Speld van Verdienste.

OLAT realiseert met 1445 wandelaars een nieuw deelnemersrecord tijdens een dagwandeltocht vanuit Sint-Michielsgestel.

2010: In totaal trekken deze zomer 3000 enthousiaste wandelaars 4 avonden lang door de Parel van de Meierij, tijdens de Avond4daagse.

In dezelfde zomer verschijnt een nieuwe uitgave van het Graaf van Hornepad.

Om het langeafstandwandelen te promoten, houdt OLAT een clubkampioenschap in stand met dit jaar het record aantal deelnemers van 138.

2011: Tijdens de jaarvergadering wordt Toon van Wordragen benoemd tot Erelid wegens zijn jarenlange inzet als beleidsmedewerker. Onze autonome Dinsdagwandelaars brengen een dag door in de Eifel en ervaren hun chauffeur als bijzonder. Lineke den Boer neemt de taak van hoofdredacteur en vormgeving van ons clubblad op haar schouders.

2012: Sjaan Verbakel wordt benoemd tot Lid van Verdienste voor jarenlange trouwe dienst bij de OLAT-verzorging.

OLAT viert haar 45 jarig bestaan in een drassige omgeving bij Boskant.

-Ad van Asten-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MAART

16-3 Lucie Coenen-Forstova Eindhoven
 16-3 Fonny van Buul Eindhoven
 17-3 Mari Platenburg Bakel
 17-3 Ted Liebrechts Eindhoven
 17-3 Henny Rutten-Aarts Sint Oedenrode
 17-3 Sjef Weijters Udenhout
 18-3 Martin Swarts Veldhoven
 18-3 Riky Dekker Sint-Oedenrode
 19-3 Liesbeth Spruijt-Heijnen Helmond
 19-3 Sjouke van de Heuvel Uden
 20-3 Jan Dinnissen Wijchen
 20-3 Mariet Vogelsangs Deurne
 20-3 Franny de Weeger-vd Loo Eindhoven
 20-3 Wilko van Nieuwenhuizen Tholen
 20-3 Willemien Hietland Aalten
 21-3 Henk Goorman Reusel
 22-3 Ria van den Akker Schijndel
 24-3 Nellie Feijen-Louwers Soerendonk
 24-3 Kees van Dijk Waalre
 24-3 Karin Moeskops Sint Oedenrode
 24-3 Sjoerd Homminga Vlijmen
 24-3 Arno Naethuijs Eindhoven

24-3 Joke Tindemans Heeze
 25-3 Erik Dikken Nijmegen
 25-3 Jan Delisse Erp
 25-3 Marianne Timmermans St-Oedenrode
 25-3 Rien Taks Sint Oedenrode
 26-3 Jo Willems Gerwen
 26-3 Jo Valks Boxtel
 26-3 Ber Stijnen Heythuysen
 27-3 Elly Franken Heeze
 28-3 Ton Seetsen Rosmalen
 28-3 Lenie Stienen-van Sandwijk Helmond
 28-3 Paul Coolen Nuenen
 29-3 Gerard Dortmans Veghel
 29-3 Hans van Erp Nuenen
 30-3 Gonnje Aarts-Claasen's-Hertogenbosch
 31-3 Toos vd Boom-Walravens Helmond
 31-3 Piet Heidema Breugel
 31-3 Hans Schrijvers Hilversum

APRIL

1-4 Jan van de Boogaard Veghel
 2-4 Tony van Duijn Swifterbant
 3-4 Vincent van Boerdonk Keldonk
 4-4 Ruud de Rijke Cuijk
 5-4 Alex Maas Someren
 5-4 Thijs van Dinteren Uden
 5-4 Piet van de Laar Son
 6-4 Harry Prins Vaassen
 6-4 Lambert Snieders Eersel

6-4 Peter van der Wel 's-Hertogenbosch
 7-4 Reina Schilt Vught
 8-4 Willemien van de Ven - Klomp Sint-Oedenrode
 8-4 Hans Pranger Handel
 10-4 Ernst Voss Tilburg
 10-4 Maria Alders Maarheeze
 10-4 Claude Herman Vielsalm
 10-4 Jozofien van Schijndel Boxtel
 10-4 Ans Ars-Janssen Eindhoven
 11-4 Piet van der Voort Uden
 11-4 Toos Habraken-v Eck Sint Oedenrode
 11-4 Kaja Coenen Eindhoven
 11-4 Corrie v/d Zwaluw Best
 12-4 Leo Verwegen Veghel
 12-4 Lia Hulsman Son
 12-4 Net Janssen Meijel
 13-4 Rina Prins - Bourgonje Vaassen
 13-4 Ans Verhagen - van de Wijgert Erp
 13-4 Adrie Toonen Wijchen
 13-4 Corrie Tiersma Eindhoven
 14-4 Jan Stevens Gassel
 14-4 Hans Koopman Breugel
 15-4 Lida de Boer Maarssen
 15-4 Louis Beckx Schaffen
 15-4 Paul Linsen Eindhoven
 15-4 Henk Peters Lage Mierde

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
 040-2524404
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de leden-administratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw leden-pas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Ger Jansen,
 Oude Molenweg, Breda

AANMELDINGEN

Dhr. Nard Stribosch, Aarle-Rixtel
 Dhr. Lauran Otten, Tilburg

VACATUREBANK

Voor het goed kunnen organiseren van onze activiteiten zijn veel vrijwillige handen nodig. Momenteel zijn wij op zoek naar mensen voor de onderstaande functies:

Voorlopers dagtochten op zondagmorgen (vooral wandelaars met een snelle tred)

Verzorgers dagtochten op zondag

Tijdwaarnemers en verzorgers Wandelweekend Weert 18 op 19 mei (dag/nacht/dag)

Chaufeurs en verzorgers Kempenlandtocht van vrijdag 2 op zaterdag 3 augustus (nacht/dag)

Hebt u belangstelling, informeer dan gerust bij onze medewerkers of bel eens met:

Paul Kanters (06-16885375)
 Pierre Emans (06-34161600)
 Henk Plasman (06-10980674)
 Hans Janssen (040-2260704)

VAN DE BESTUURSTAFEL / JAARVERGADERING

MEDEDELING BETREFFENDE OVERNACHTING NIJMEGEN GANZENHEUVEL

Anders dan in voorgaande jaren verloopt de inschrijving voor logies in de Ganzenheuvel dit jaar niet zoals u dat van OLAT gewend bent. Vanaf 1 december 2012 probeert het bestuur van OLAT afspraken te maken. Ook Hein Lenders is daar intensief bij betrokken. Wij hebben inmiddels geconstateerd dat de directie van de Ganzenheuvel wegens interne problemen niet in staat is of niet de mogelijkheid heeft om tot goede afspraken met ons te komen. Het bestuur is van mening dat de tijd dringt en dat er voor de wandelaars voor een goed onderkomen gezorgd moet worden. **Dit is bij voorkeur de Ganzenheuvel**, maar voor alle zekerheid zijn er door OLAT, in rechtstreeks overleg met de Gemeente Nijmegen, ook opties op andere locaties genomen. Hierbij is het aantal slaapplekken mogelijk beperkter in omvang.

Het laat zich aanzien dat omstreeks medio maart 2013 meer duidelijkheid zal komen: wordt het de Ganzenheuvel of een andere locatie, wat zijn de mogelijkheden en tegen welke prijzen? U kunt ervan overtuigd zijn dat OLAT deze aangelegenheid voor u als wandelaar zo goed mogelijk zal regelen. Via de OLAT-website en OLATNieuws houden wij u op de hoogte.

Bestaande reserveringen blijven staan en de volgorde ontvangst deelbetaling is bepalend voor de volgorde van uw reservering.

INDELING DAGWANDELTOCHTEN 2014

De commissie Dagtochten heeft voor 2014 de volgende startplaatsen vastgesteld:

19 januari 2014	Esch	Café-zaal Ons Café
16 februari	De Rips	Party Centrum D'n Eik
16 maart	Weebosch	Café-zaal 't Heuveltje
13 april	Oostelbeers	Café zaal 't Dorpsplein
19 oktober	Olland	
16 november	Nistelrode	
29 december	Grenzeloze Tocht	

Enkele locaties moeten nog definitief worden bevestigd.

SECRETARIAAT OLAT

Zolang er niet is voorzien in de vacature van secretaris, zal deze post worden waargenomen door het dagelijks bestuur van OLAT. Als postadres zal het adres van onze voorzitter fungeren:

secretariaat OLAT
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
e-mail adres: secretaris@olat.nl

UIT DE ALGEMENE VERGADERING

De ALV op 23 februari werd met een honderdtal leden weer goed bezocht. In zijn inleiding memoreerde Joop Wesseling

de activiteiten van het afgelopen jaar en vertelde daar trots bij dat de meeste commissies boven zichzelf uit waren gestegen door zowel wat opkomst als financieel resultaat betreft duidelijk boven de taakstelling uit te komen. Een applaus van de vergadering waardig. Met een welkom aan de leden en bijzondere leden en door even stil te staan bij onze overledenen, kon de vergadering beginnen. Notulen en verslagen werden goedgekeurd en enkele kritische vragen konden direct worden beantwoord. Hoe we er financieel voorstaan werd door Ad Ketelaars deskundig uit de doeken gedaan en de Kascontrolecommissie oordeelde dat onze penningmeester als een ware vakman zowel digitaal als fysiek alles netjes op orde had. Met een applaus werden het bestuur en de penningmeester gedechargeerd.

De begroting voor 2013 werd toegelicht en door de vergadering goedgekeurd.

Ad Verbakel en Antoinet Gooren werden voor 3 jaar herkozen. Helaas, maar tevens zeer tevreden, nam Joop met een bloemetje afscheid van Ingrid Tromp. Wij zitten nu met een vacature en hopen dat hierin vlug kan worden voorzien. Graag ook uw aandacht hiervoor.

Volgende maand meer over de ALV!

BENOEMINGEN

Tijdens de algemene jaarvergadering zijn de volgende personen benoemd:

Joop Wesseling werd wegens zijn 15 jarig voorzitterschap van de Kempische Wandeldagen benoemd tot Lid van Verdienste.

Janet van Gennip kreeg de Speld van Verdienste voor haar inzet als boetiekhoudster en ondersteuning activiteiten LPS.

Simon Willems kreeg de Speld van Verdienste wegens zijn niet aflatende ondersteuning bij Clubreizen.

PRIJZEN CLUBKAMPIOENSCHAP 2012

Henk Plasman deelde de prijzen uit aan onze clubkampioenen. Hij prees hun inzet.

Bij de heren ontvingen **Martien van Achterberg, Hans Pranger en Jan Dinnissen** ieder een beker respectievelijk voor de eerste, tweede en derde plaats.

Bij de dames waren de gelukkige prijswinnaars: **Sandra de Graaff, Hanny Klumpkens en Anita Pepers**.

Martien van Achterberg ontving tevens de wisselbeker voor de tweede achtereenvolgende keer. Hij vroeg de LPS dit prachtstuk in bewaring te nemen tot de nieuwe winnaar bekend is.

Een speciale oorkonde was er verder voor:

Klaas Bakker: NK Veteranen M75

Wilko van Nieuwenhuyzen: behalen Centurion titel C1104 en **Mart Douven wegens** bereiken mijlpaal KW 175.

-Ad van Asten-

In Memoriam - Christiaan Koehler

Op 4 februari heeft ons oud-lid Christiaan Koehler afscheid van ons moeten nemen. Hoewel hij al een aantal jaren geen actief OLAT-lid meer was, zullen veel lezers van ons clubblad hem nog wel kennen als schrijver van veel reis- en wandelverhalen die jarenlang in het OLATNieuws verschenen.

Hij liet ons niet alleen op schrift genieten van zijn wandelervaringen, maar kon ook smakelijk vertellen over allerlei details van zijn wandelingen samen met zijn Fé in Engeland en het geliefde Zwitserland, waar zij hun vaste wandelstek hadden.

Christiaan was een zeer markante persoonlijkheid en maakte in de beginjaren van Wandelen op Dinsdag deel uit van het initiatiefgroepje met o.a. Joop Krul, Jos Scheepers en Truus van Vessem dat de wandelingen aandroeg.

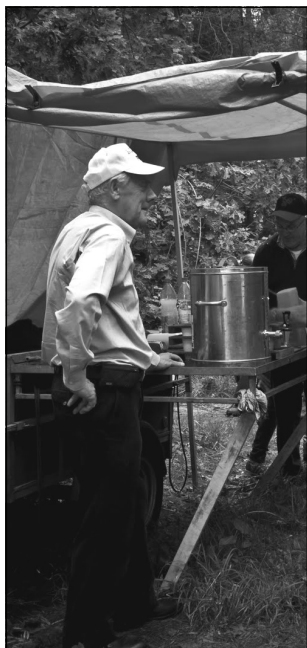
Hij introduceerde niet alleen de afkorting WoD, maar ook het begrip 'appelpauze' voor een korte stop onderweg, bij voorkeur bij een mooi ven of onder een prachtige boom.

Christiaan beschikte over een natuurlijke geestelijke en lichamelijke vitaliteit, die veel mensen van zijn leeftijd vaak al eerder moeten missen en hij is daardoor voor iedereen die hem kende '89 jaar jong' gebleven.

Haast en kilometers maken was er voor hem niet bij. Wandelen was voor hem 'stilstaan bij de dingen onderweg', want veel had zijn interesse, van groot tot klein, molens, bomen, vogels, paddenstoelen, het maakte niet uit wát, hij zag tijdens het wandelen allerlei details en maakte ons er op attent.

Ik hoop dat veel wandelaars die hem gekend hebben, zijn interesse voor 'de dingen onderweg' nog lang mogen vasthouden. Wandelen is tenslotte niet alleen het te voet afleggen van afstanden, maar ook - en vooral - het beleven van het landschap. In dat laatste toonde Christiaan zich een meester.

-Kees van Vessem-

In memoriam - Bart van Langen

Geschokt was ik te horen dat Bart van Langen overleden was. Ik ben al jaren lid van OLAT en bij de verzorgingsposten werden wij vaak verwelkomd door Bart. Zo gauw de verzorgingspost in zicht kwam en Bart daar stond werd de stemming vrolijk, want hij had altijd goede zin, was altijd voor een praatje en een grapje in en de gezelligheid vierde hoogtij. Alle jaren zorgde Bart voor de verzorgingsposten bij de 'avondvierdaagse' in Sint-Oedenrode, alle jaren zorgde hij voor de aanvoer van water, voedsel, zitbanken, maar vooral voor de sfeer bij de posten!

Postuum wil ik hem heel, heel veel dank zeggen voor zijn geweldige inzet en zijn geweldige persoonlijkheid, wat zal ik hem missen bij de volgende 'vierdaagse van Sint-Oedenrode'! Zijn partner Annie die ook zoveel werk verzette bij de 'vierdaagse van Sint-Oedenrode' wil ik bij deze heel veel sterkte toewensen bij dit grote gemis.

-Elly Teeuwen-

Bedankt!

Ik wil graag iedereen bedanken voor de belangstelling tijdens mijn ziek zijn.

-Anneke Brouwer

Zalig wandelen in het heden

Zelfs die man uit Friesland was er op de een of andere manier achter gekomen dat OLAT op zondag zou gaan wandelen in de Kempen. Meteen gingen alle zenders op Oranje en iedereen zou het weten als we het zouden wagen om naar hier af te zakken. Ons Dini en ik gingen die avond rustig slapen in de wetenschap dat het wagentje 's morgens op tijd zou voorrijden om ons naar Hoogeloon te brengen. Toen we thuis wegreden was het nog droog. Met iemand van de politie achter het stuur gaat dat dan over de A2 richting Antwerpen om vervolgens na 50 km de afslag bij het E3-strand te nemen in de hoop ergens op Hoogcasteren uit te komen. Ondertussen is het inderdaad gaan sneeuwen, maar om daar nou iedereen zenuwachtig voor te maken is wel een beetje overdreven. Het gevolg is dat Joop wel een beetje gespannen z'n verkochte kaartjes zit te tellen. Ad Verbakel vindt het jammer dat het niet al om 5.00 uur is gaan sneeuwen dat het mauwde, dan hadden we het nog met goed fatsoen kunnen afgelasten. Nou maar hopen dat het nog iets wordt. En dat wordt het.

Ik koop een kaartje ver onder de prijs en mag meteen de routebeschrijving in de zak steken. Die heb ik vandaag niet nodig, want ik ken de weg hier als m'n broekzak. Had je gedacht! We gaan achteruit, niet echt natuurlijk, maar linksaf de achtertuin in als het ware. Je ziet ook meteen dat het een landgoed is, want op een gewoon erf kom je dan al vlug bij wat rommel die overbodig is geworden. Hier is alles netjes en paadjes verspreiden zich naar alle richtingen. De pijlen geven de juiste richting aan en al vlug loop ik alleen door het witte landschap. Er staat hier ook meubilair langs de weg, maar dat is toch net iets anders dan in Eindhoven langs het Hertog Hendrikpad, daar heet het cultuur-historisch en hier is het functioneel, denk ik.

Al denkend, neem ik op een grote zandrotonde de eerste afslag en kom in een doolhof terecht; dat is volgens mij niet de bedoeling. Maar hoe kom je eruit? Ik loop het hele rondje uit en sta na tien minuutjes weer op de rotonde en nu hangt er wel een pijl die zegt dat ik eerst rechtdoor moet en dan bij de harde weg pas linksaf. Cursus pijlen bij een rotonde is in de maak. Bij de weg moet ik ons verzorgingsbusje voorrang verlenen, maar dat zie ik pas als Hans al voorbij is. Dus was ik hier waarschijnlijk ook terecht gekomen als ik gewoon vanaf de start langs de verharde weg was gaan lopen, maar dan had ik die doolhof gemist. Alles heeft zijn nadeel!

Ik ben toch niet de laatste geweest die gestart is, want ik word ingehaald door een paar groepjes wandelaars. We hebben de stevige wind en sneeuw van voren, dus niet iedereen is meteen blij om iets te zeggen, maar ze groeten terug. Dan toch iemand die wel wil praten. Hij maakt zich bekend als fotograaf van dienst. Hij vervangt Noud, die het vanmorgen niet echt zag zitten om hier met de fiets doorheen te gaan ploeteren. Frans vertelt dat ze thuis de ontspanning goed verdeeld hebben: zijn vrouw Winnifred gaat door de week op stap met de dinsdaggroep en hij trekt op zondag de wandelschoenen aan. Het asfalt is slechts van korte duur en dan gaat het weer het pure landschap in, gebaande sporen uit lang vervlogen tijden toen paard en kar nog luxe waren. Gelukkig is m'n stok een geregeld wandelattribuut geworden, zodoende houd ik het redelijk recht op de on-

effenheden die verborgen liggen onder het verse laagje sneeuw. Fantastisch gezicht om zo door de natuur te wandelen. Nog even is er een ruime blik op het aloude Kempenland, beemden die al zijn ontstaan toen hier ver voor Christus al een soort beschaving was. De diverse afstanden van vandaag zwerven door een gebied dat bekend staat om zijn grafheuvels uit het Stenen en Bronzen Tijdperk. Vroeger was dit een uitgestrekt heidegebied. Her en der ontstond enige beschaving en werd de heide begraasd door runderen die werden gehoed door de stammen die hier leefden. Wij naderen de Halve Mijl, een van die bewoonde gebieden uit vervlogen tijden. Hierover gaan volksverhalen die hoofdzakelijk berusten op volks spelen en tribunalen.

Wij lopen nu samen op met de 20 km, die erbij zijn gekomen na een extra

rondje om een gebied waar zo'n halve eeuw geleden opgravingen zijn gepleegd en waar vooral urnen uit een vroege beschaving zijn gevonden. Maar er is ook realiteit want Jan uit Den Bosch is deze morgen al tot hier gekomen en hij wacht nu even op Carien. Mooie gelegenheid om weer even bij te praten. Samen gaan we verder en volgen een mooi kronkelpad door het bos. De foto is er ook als de kippen bij om een puur technische verkeerssituatie vast te leggen: hoe neem ik een slotje.

Waarschijnlijk ook nog het enige privébos waar vandaag dankbaar gebruik van wordt gemaakt; een caravan overwintert tegenwoordig niet zomaar ergens in een bosperceeltje. Wij zijn hier op de Maaskant, vlak onder de rook van Vessem met de oudste boerderij van Brabant. Deze Halleboerderij met eeuwenoude spanten dateert zeker uit de 15e eeuw. Onze wandeling gaat daarna over in 't Postels Huufke, een bungalowparkje waar 't zo te zien goed toeven is. Het Kerkepaadje brengt ons niet direct naar het kerkgebouw waarvan de toren nog uit de middeleeuwen

dateert. Daarvoor passeren we eerst nog het knus gelegen Groenendaal, een dependance van Joriszorg uit Oirschot.

Dan duurt het niet lang of we komen bij de wandelaarsvriendelijke Jacobushoeve, een naam die verwijst naar de Apostel Jacobus en als zodanig is deze hoeve ook verbonden met het pelgrimsoord Santiago de Compostela. Veel pelgrims beginnen hier aan hun ongeveer 2500 km lange pelgrimage. In de tuin van deze hoeve is een stiltecentrum ingericht waar de bezoeker zich

even de tijd kan gunnen om tot zichzelf te komen. Het is een idee van broeder Fons, de grondlegger van de Pelgrimshoeve Kafarnaum, die zelf al vaker de voettocht naar Compostela heeft voltooid. Kafarnaum ligt vlak in de buurt van deze Jacobushoeve. De vertrekken van de Jacobushoeve zijn nog primitief ingericht en de gastvrijheid is gewaarborgd door vele vrijwilligers. Ook nu zijn er diverse helpende handen aanwezig om koffie en thee te schenken. De prijs is eenvoudig. Vanuit de 'gelagkamer' krijgen wij een mooi plaatje

van de sneeuw die buiten op de omgeving neerwarrelt.

Dan is het weer tijd om verder te gaan. De omgeving heeft nu iets sprookjesachtigs gekregen. De wind waait guur als we weer richting het buitengebied gaan. Vessem is rijk aan knusse buurtschapjes en via een sluisje over de Kleine Beerze bereiken we De Lantie, waar een paar mooie oude pandjes de aandacht trekken. Links de contouren van de Eurocamping waarlangs we de komende kilometers een omtrekkende beweging gaan maken. Hoe anders ziet

het er nu uit in vergelijking met zo'n dikke dertig jaar geleden toen wij met ons gezin hier geregelde bewoners waren van de camping. Hier liggen ook mijn eerste verkenningen in de wandelwereld. Toen meestal fraaie weersomstandigheden tijdens langere verkenningen door de omgeving. Het was toen nog een bezienswaardigheid als je met regelmaat en in stevige pas door de natuur stapte. Hoe anders is dat nu, met alleen maar enthousiaste mensen die er een sport van hebben gemaakt om hun vrije tijd in te vullen met wandelen. Vandaag is het een sprookjesachtige witte wereld, toen meestal heerlijke zomerse omstandigheden. Terwijl ik zo loop te mijmeren belt Dini om de opkomst voor deze wandeling te melden; het houdt niet over.

De rustpost ligt aan de oprijlaan naar de camping, een mooie plek maar vandaag niet te benijden. Als je ooit bewondering voor onze vrijwilligers mag hebben dan is dat nu wel. Uren achtereen de kou trotserend en met een natje en droogje klaarstaan voor wie daar behoefte aan heeft, ga er maar aan staan. Prachtig werk. Terwijl ik hier van een lekker soepje geniet, komen er al veel wandelaars van de langste afstanden langs. De omstandigheden hebben ook hen vandaag niet onberoerd gelaten. Maar na een korte pauze, een heerlijke warme soep en een praatje kunnen ze er weer tegen voor de laatste kilometers. Die gaan dan nog even door het bos, maar al vlug komen wij in open terrein. De asfaltweg die even wordt gevolgd, is spiegelglad geworden en een van de helden midden uit een groepje dat juist passeert gaat meteen tegen de vlakke. Leedvermaak...

Dan gaan we een nieuw natuurgebied binnen. Het landschap heeft hier een metamorfose ondergaan. Oud landbouwgebied is geofferd aan de herontwikkeling van het stroomgebied van de Kleine Beerze. Het nieuwe gebied telt amper vijf jaar geschiedenis, maar mag nu toch al een pronkstuk worden genoemd. Nieuwe aanplant van struiken en ander soort gewas en daardoorheen

de meanderende rivier waarvan we tot voor kort nauwelijks wisten dat hij daar stroomde. Ja, die brug een eindje verderop kenden we allemaal.

We zijn er trots op dat dit nieuwe stukje natuur in onze wandelroute is verweven. Jammer dat jullie het niet allemaal hebben meebeleefd. Een informatiezuiltje maakt duidelijk dat we zelfs een historische route volgen die uit de middeleeuwen stamt en die als verbindingsweg diende voor pelgrims tussen verschillende kloosters in de zuidelijke Nederlanden en verre pelgrimsoorden. Hoe ze dat toen al geweten hebben hoe mooi het hier eeuwen later zou zijn, stelt veel onderzoekers nu nog voor raadsel. Jammer, dat de financiële on-

dersteuning voor dit onderzoek is stopgezet.

Langzamerhand naderen wij het einde van onze wandeltocht, Hoogcasteren ligt in ons zichtveld, maar er is nog meer om van te genieten. Wij mogen het landgoed De Biestheuvel, waar we vanmorgen begonnen, tot in de verste uithoeken aanschouwen. Ook hier heeft de ontwikkeling bijgedragen aan iets moois dat onze Kempen zeker op een hoger plan heeft gebracht.

Het was een dag om van te genieten.

-Ad van Asten,
een Kempenaar-

(Vervolg van pagina 3)

De 20 km komt iets na het bezoekerscentrum aan bij de café-rust. Deze is in Theetuin Villa D'Arto, een bijzonder plekje, tevens een kunsttuin/galerie. Neem vooral even tijd voor de mooie beeldentuin.

De wandelaars van de langere afstanden (30 en 40 km) lopen richting Schaijk. Zij slingeren door het bosgebied en komen uit bij camping Holenberg. Hier is voor hen de 1e café-rust. De 30 km vervolgt hierna de route dwars over de Maashorst in de richting van Slabroek. Via het begrazingsgebied de Brobbelbies, waar je Schotse hooglandrunders en IJslandse pony's kunt treffen, lopen zij in zuidelijke richting en komen uiteindelijk ook uit bij de café-rust in de theetuin.

De naam Maashorst heeft betrekking op het feit dat de Maas hier ongeveer 125.000 jaar geleden stroomde. De Maas heeft in dit gebied veel grind en keien afgezet. Let maar eens op tijdens de wandeling. Soms lijkt het bijna of je over een kiezelpad loopt.

De Maashorst bestaat uit een aantal heel verschillende landschapstypen: naaldbos, vaak op stuifzand, een viertal verspreide heidevelden, enkele vennetjes, modern landbouwgebied, ouderwets boerenland met akkers, natte graslandjes en houtwallen. Variatie genoeg! De Maashorst meet ongeveer 2400 ha. De kern van het gebied wordt gevormd door de Schaijkse Heide, een droog heidegebied dat in de jaren '30 van de 20e eeuw grotendeels met naaldbos is beplant. Daar hebben ook een aantal landbouwtgunningen plaatsgevonden. Een aantal andere bosgebieden, zoals Slabroek en Udenoord sluit daarbij aan en vormt samen een min of meer aaneengesloten gebied. Het centrum van het gebied wordt gevormd door een dun bewoond vrij open landbouwgebied zonder doorgaande verharde wegen. Staatsbosbeheer heeft hier veel grond verworven om het gebied aaneen te smeden tot een rustige en aantrekkelijke natuurzone. Hier ligt o.a. het begrazingsgebied de Brobbelbies.

De 40 km vertrekt na de rust op camping Holenberg voor een grote lus naar het bosgebied de Reekse heide. In bosgebied de Reek is een militair oefenterrein. Al snel bereiken ze wagenrust 2 (alleen voor de 40 km). Net voor Zeeland komen ze opnieuw op de Maashorst en sluiten aan bij de 30 km, op weg naar de theetuin.

Ondertussen zijn de 20, 30 en 40 km weer samen en komen onderweg langs een heel bijzondere plek: een heus vorstengraf. Enkele jaren geleden is hier het graf gevonden van 'De vorst van De Maashorst' die leefde tussen 800 en 600 voor onze jaartelling. Een unieke vondst vanwege de rijke inhoud. Naast sieraden en toiletgerei zijn ook kledingresten gevonden. Nergens in Nederland zijn drie rijk gevulde graven uit de vroege ijzertijd gevonden die zo dicht bij elkaar lagen.

We hebben ondertussen al volop kunnen genieten van natuur, van kunst en dus ook van cultuur. Na een landelijk stukje en een leuk pad langs de sloot gaan we weer lekker de bossen in. Smalle paadjes leiden ons over heuvelruggen. We kunnen dus weer even klimmen! We steken een asfaltweg over en gaan naar het wildviaduct over de A50. Een kilometer ervoor sluit de 15 km aan. Na het viaduct wacht ons een heel mooi stukje van groensingels, sloten, bosjes om uit te komen bij wagenrust 3. Deze is bij een zorgboerderij, waar we van harte welkom zijn. Een heerlijk lentesoepje wacht op ons.

Na de rust gaan we de laatste kilometers maken. Via boerenlandpaden en mooie weggetjes lopen we naar de Wijstgronden, drie kleine natuurgebiedjes aan de rand van de Peellandbreuk, in de richting van riviertje de Leijgraaf. Let hier ook even op het mooie silhouet van Uden met de markante koepel en torenspitsen van Sint Petruskerk! Tijdens het laatste stukje van onze wandeling volgen we de loop van de Leijgraaf. Uiteindelijk komen we uit aan de achterzijde van de Vrije Teugel.

Een fijne wandeldag gewenst!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

WoD: Kluispad (28 januari 2013)

Sneeuw

*Grote plakken sneeuw
wit dekbed op de velden
muts over de oren
handen in de zakken
kleine wolkjes adem
knerpende voetstappen*

In dit decor trekken op 22 januari de WoD wandelaars vanuit Leenderstrijp het Kluispad op. Windstil, droog. Dit in tegenstelling tot de winterserietocht twee dagen tevoren waar de weergoden de sporadische wandelaars met ijzel en sneeuwjacht weer naar binnen joegen. Als goedmakertje zijn wind en neerslag vandaag op hún beurt thuis gebleven.

De opkomst met 36 wandelaars valt niet tegen. Degenen die met schrik in de benen verstek hebben laten gaan, krijgen ongelijk. Het weer is fabuleus.

OLAT-getrouw gaat de tocht niet over gebaande en gepekeldde wegen. Dat levert de eerste honderden meters nogal wat gladheid op, tractoren hebben de sneeuw van het eerste stuk aan de Riesten glad geplet, maar even na de laatste boerderij versmalt dit tot er alleen een fietspad over blijft.

Hier is de afgelopen dagen slechts een eenzame wandelaar met een hond geweest. O ja, en ook nog een fietser. De sporen vertellen het verhaal. Hé, kijk, verse hoefafdrukken van een ree! En hier de sporen van een konijn. Of een haas? Nee, die heeft grotere sporen door zijn lange achterpoten. Welke vogel is hier - flats, flats - met zijn grote poten het pad overgestoken? Vast een reiger. Een cursus spoorzoeken waar Winnetou zaliger nog iets van had kunnen leren.

Op het schouwpad langs de Strijper Aa is de laatste maanden flink gewerkt. Hard bevroren kuilen en opstekende randen. Alles prachtig gecamoufleerd met een laagje sneeuw. De perfecte

boobytraps om enkelblessures op te lopen. Niet doen dus. Dan maar een extra stukje fietspad. Het is toch allemaal wit. Eenmaal op de Paaldijk lijken we terug te lopen naar Leenderstrijp, maar een onverwacht zandpad tussen de boerderijen leidt ons naar de Putberg, een verlaten stukje heide. Magdelijke sneeuw.

Plots een paarse muts in het wit. Verloren door iemand die geen muts gewend is. Dat zijn er veel vandaag. Zelf draag ik een pet die ik al jaren niet op gehad heb. Van achteruit de lange sliert wordt de muts als een estafettestokje doorgegeven tot bij de rechtmatige eigenaar.

Een brede eikenlaan brengt ons richting Soerendonk. Na een kilometertje glibberen over de tot ijs geplette sneeuw op de asfaltweg, of - beter nog - door de berm bereiken we via een koeienpad toch weer de oever van de Strijper Aa, die hier wel goed begaanbaar is.

Nogmaals een stukje fietspad en dan de grote stille hei op. Hiervoor had ik gevreesd. Het smalle paadje is zelfs in de zomer amper zichtbaar, hoe zou dat te vinden zijn onder de sneeuw? In gedachten zag ik ons al dwalen op dit uitgestrekte stuk. Wereldnieuws! Zes en dertig mensen vermist in het drukbevolkte Nederland. Heli's in de lucht, warmtesensoren op zoek naar menselijk leven. Niks van dit alles. OLAT moet op zoek naar andere publiciteit.

De paarden zijn ons voorgedaan. Deze wilde grazers weten hoe de paden lopen. Grote sporen, niet te missen. Zeker niet als er af en toe nog een flinke drol als wegwijzer boven de sneeuw uitsteekt.

Enmaal de hei over, zien we een klein monumentje ter nagedachtenis aan iemand die het niet meer zag zitten. Even een moment van bezinning op deze afgelegen plek.

Vervolgens lopen we via klaphekjes door een kleinschalig natuurgebiedje.

Het is niet helemaal verlaten, we komen een paar mensen tegen. Verderop nog een spoor van een sleetje. Via een zandpad en een bosje komen we op een stukje hei. We zijn nu vlakbij de grens en moeten ergens rechtsaf een lemen fietspad op. Geen leem te zien onder de sneeuw. Schrapen met de voet bij iedere kruising levert na drie keer het juiste pad op. We lopen in de richting van de Achelse Kluis. Onverwacht linksaf. In een bosje ligt tussen een paar slootjes het restant van wat ooit een schuilkerk was. Rondom een lage kade, in het midden op de plaats van het vroegere altaar een kruis.

Een paar meter verder nóg een kruis tussen de bomen. De meterslange kromme eiken palen doen zeer geda-teerd en primitief aan. Het is de voorloper uit 1650 van de Achelse Kluis, nog net binnen het grondgebied van het prins-bisdom Luik, pal tegen de grens aan, net buiten de invloedssfeer van het calvinisme, dat tussen 1648 en 1672 de katholieke eredienst verbood.

Na wat zigzaggen over de grens met achtereenvolgens een stukje fietspad, een slingerpaadje tussen de bosjes, een breder zandpad en de berm van een asfaltweggetje bereiken we de Achelse Kluis. Erwtensoep met brood, koffie, thee en hete chocolademelk.

Even rust na 12 km.

We blijven niet te lang zitten. Wandelen in de sneeuw is leuk, maar je breekt geen snelheidsrecords. Iedereen wil voor donker weer thuis zijn.

Na het oversteken van de Tongelreep, die vroeger gekanaliseerd is, maar later - gelukkig - weer zijn meanderende loop heeft teruggekregen komen we op een lang en breed graspad. Het loopt niet zo lekker, te zacht en je kunt niet stevig doorstappen. Opeens zie ik voor me een wirwar van konijnensporen, die allemaal bijeenkomen om dan samen verder te gaan.

het gezicht in de zon met half toegknepen ogen drie bruggetjes over. De Tongelreep, een parallel lopende afvoersloot en een moerassig stukje land met water, modder met wat graspolletjes. Als we hierna weer een bochtje nemen om een smal paadje in te gaan komen we een andere groep wat oudere wandelaars tegen. Senioren aan het afharden?

We volgen de bosrand van het Leenderbos langs de Grote Heide, komen langs het Biesven en nog een paar andere kleine vennetjes.

wandelaars weer tegen. Lopen zij of wij nu in een kringetje?

Als we op de asfaltweg komen en iedereen verwacht dat we rechtstreeks naar Striip lopen, schieten we nog even het bos in om pas later bij de Bruggerdijk de klinkerweg naar het dorp te nemen. Eenmaal in het dorp mis ik op het driehoekig pleintje de grote oude knoestige linde, waar je dwars doorheen kon kijken. Vermalen door de tand des tijds en de kettingzaag van de gemeente.

Bij het eindpunt, als het Kluispad na 22 km volbracht is, vraagt Piet v.d. Zande

Zouden zij? Jawel, ook zij weten waar het spoor loopt en de grond hard is. Zes en dertig mensen volgen in gansenpas het konijnenspoor.

Af en toe wordt het pad gekruist door het spoor van een ree, die in de naastgelegen sloot even is komen drinken. Verderop lopen koeien, donkere vlekken in een witte wereld.

De zon komt door. Lange schaduwen bewegen over het veld. Even later draaien we rechtsaf en lopen we met

Uiteindelijk draaien we het asfaltweggetje op dat dwars door het Leenderbos loopt en houden een korte stop bij de schuilhut. Appelpauze heette dat vroeger in de beginjaren van WoD. Tegenwoordig hoor ik dat woord bijna nooit meer. Pauzes of appels te kort, wie zal het zeggen?

Beurtelings langs de bosrand, een stukje hei over of even het bos in lopen we langs het Leenderbos richting Leenderstriip. Onderweg komen we de groep

me hoe ik er toch in slaag om elk jaar een wandeling in de sneeuw uit te zetten. Hij vermoedt de voorspraak van de stichters van de schuilkerk en de Achelse Kluis. Als antwoord kniel ik in de sneeuw en hef mijn handen veinzend vroom omhoog. En laat daar nou de altijd aanwezige verborgen camera getuige van geweest zijn.

-Kees van Vessem-

Foto's Pierre Versteegen - Tanny v.d. Ven

LPS: AGENDA'S, STANDEN & NIEUWS

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 19 FEBRUARI 2013

1		Dario Legito	860	2	M
	1	Hanny Klumpkens	860	2	V
		Gerrit Arfman	860	2	M
		Hugo Prinsen	860	2	M
		Ton Seetsen	860	2	M
	1	Anita Pepers	860	2	V
	1	Rinda Scheltens	860	2	V
		Frank Marchand	860	2	M
		Hans van Heeswijk	860	2	M
		Roel van der Wijst	860	2	M
		Rob van Stuivenberg	860	2	M
		Rik Weverbergh	860	2	M
		Frits Mennen	860	2	M
		Co Tops	860	2	M
		Wim van Gemert	860	2	M
16	4	Sandra de Graaff	585	2	V
17		Rudolf van Rooij	500	1	M
		Wim van Cappelle	500	1	M
		Ernst Westerhoff	500	1	M
		Jack Bertrums	500	1	M
		Peter van den Brink	500	1	M
		Jan Kampman	500	1	M

		Rino Hamelink	500	1	M
		Servee Derks	500	1	M
		Jack Hendriks	500	1	M
		Mike Bertrand	360	1	M
		Ferdinand v Keeken	360	1	M
		David Vos	360	1	M
		Jan Dinnissen	360	1	M
		Hans Pranger	360	1	M
		Mart Douven	360	1	M
		Ton de Jong	360	1	M
		Pieter Boots	360	1	M
		Jelte van der Zee	360	1	M
		Cor v/d Heijden	360	1	M
		Nico v Hassel	360	1	M
		Erik Dikken	360	1	M
	5	Isis la Croix	360	1	V
	5	Marleen Ramakers	360	1	V
		Koos van der Maden	360	1	M
		Kees Relou	360	1	M
		Dirk Donders	360	1	M
43		Ron Budy	290	1	M
44		Wilko van Nieuwenhuyzen	190	1	M

Deelname aan tocht s.v.p. binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of e-mail: a.asten1@chello.nl

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus	limiet
9-10 mrt	Roosendaal	Whv	16.00	110 km	500		
	Steenbergen	Whv	19.30	80 km	360		
16-mrt	Maarn	WS 78	07.00	60 km	250		
16-mrt	Scharnegoutum	FLAL	08.00	60 km	250		
17-mrt	Uden	OLAT	07.00	50/60 km	200/250	100	
22-23 mrt	Bussum	LAT	20.00	60-85-100-120 km	250-360-500		
24-mrt	Tilburg	OLAT	10.30	50 km	schema	350	
			11.30	30	schema	250	
			13.30	20	schema	150	
			13.30	10	schema	100	
			14.30	5	schema	50	
30-mrt	Sittard	50 KMS	05.00	80 km	360	schema	13 uur
5-6 april	Klarenbeek	WS 78	22.00	80-60 km	360-250		
13 april	Castricum	LAT	07.00	60 km	250		
20-21 apr	Loon op Zand	HvB	21.00	15 uur	500	schema	
			21.00	80 km	360	schema	13uur
20-21 apr	Haarlem	SEN	16.00	80 km	360		
26-27 apr	Dordrecht	RWV	23.00	80 km	360		
29-30 apr	Emmeloord	stichting	22.00	80 km	360		

INT. WANDELWEEKEND

Datum: zaterdag 18 mei op zondag 19 mei 2013

Startlocatie: Café-zaal Dennenoord,
Voorhoeveweg 2, 6006 SV Weert

Programma:

- 26e Continental-centurion (100 E.M.=160,934 km)
- 8e 24 uur van Weert
- 6e 100 kilometer van Weert
- 32e Kennedy-wandeltocht (50 E.M.=80,467 km)
- 50 kilometer Wedstrijd en dag-/nachtwandeling

Parkoersen:

Het rondparkoers van 6.295 meter is verkeersarm, afwisselend en volledig verhard. Op zondag 19 mei wordt er vanaf 10.50 uur gewandeld op een kleine ronde van 1.946 meter.

Starttijden:

100 E.M.	18 mei 12.00 uur: limiet 24 uur
24 uur	18 mei 12.00 uur
100 km	18 mei 18.00 uur: limiet 18 uur
50 E.M.	18 mei 20.00 uur: limiet 16 uur
50 km	18 mei 12/24 uur: limiet 10 uur

Klassering:

U kunt zich klasseren voor Continental Centurion, Kennedy Vriend of Honderd Man.

In de wedstrijdklasse dingt u mee naar prijzen voor de eerste drie plaatsen. Verder afstempeling voor Long Distance Walker en Kennedy Walker.

Alle geslaagden krijgen een diploma met afstand en tijd.

Inschrijfgeld:	vóór 4 mei	daarna toeslag
100 E.M. / 24 uur	€30,00	€5,00
100 km	€22,00	€5,00
50 E.M.	€15,00	€5,00
50 km	€10,00	€2,50

U kunt online inschrijven via onze website, of via ons inschrijfformulier, verkrijgbaar bij onze wandeltochten.

Inschrijven ook mogelijk aan de start, tot een half uur voor aanvang.

Korting: OLAT-leden: € 3,00; Bondsleden: € 1,00

Leeftijden: alle afstanden vanaf 16 jaar

Verzorging:

Voor alle afstanden staat er om de ca. 3 km een verzorgingspost met thee, koffie, bouillon, brood, fruit, enz.

Informatie: LPS-commissie OLAT
iweweert@olat.nl
0499-473767
06 48327640
www.olat.nl

Wandel je fit in 10 weken

Sportvereniging Fortuna '67 organiseert, na een succesvolle start in 2012 met 30 deelnemers, het "wandel-je-fit-in-10-weeken"-programma. Dit-programma is voor iedereen, dus ook en vooral voor mensen die totaal geen conditie hebben en willen starten met wandelen. De bedoeling is om onder leiding van een wandeltrainer 10 weken lang elke week een keer te wandelen om conditie op te bouwen. Het einddoel is om van 4 t/m 7 juni mee te wandelen met de Rooise Avondvierdaagse, waarbij u zelf de afstand mag bepalen. Dit mag 5 of 10 km per keer zijn en zelfs 15 km is mogelijk.

Kennismakingsavond

De erkende wandeltrainers zorgen voor een verantwoorde opbouw van de trainingscyclus. Het programma start met een kennismakingsavond op 26 maart om 19.30 uur in het clubgebouw aan de Zwembadweg. Op deze avond maakt u kennis met de trainers en de andere geïnteresseerden. Uw beginsituatie en persoonlijk einddoel worden in overleg met de trainer bepaald. Na de informatie over het programma verzorgt Comfort Zones uit Sint-Oedenrode een professionele presentatie over wandelschoenen en toebehoren.

Trainingen

De trainingen starten op dinsdag 2 april om 19.00 uur. Tijdens deze trainingen (in 2 groepen, elke keer op dinsdagavond), werkt u onder professionele begeleiding aan uw techniek en op een bewuste en blessureveilige manier aan uw conditie en gezondheid.

Meerdaags wandelevenement

Aan het eind van het programma neemt u deel aan de Rooise Avondvierdaagse op 4 t/m 7 juni. Het is de bedoeling dat u hier de afstand gaat afleggen waar u tijdens het programma voor heeft getraind (einddoel): de 5, 10 of 15 km.

Terugkomdag

Het programma zal worden afgesloten tijdens een terugkomdag. Hier wordt gekeken welke resultaten u tijdens het programma heeft bereikt en een vervolgaanbod gepresenteerd.

Kosten

Omdat we het bij SV Fortuna belangrijk vinden om volwassenen in beweging te houden, en in samenwerking met ComfortZones, kost deelname aan dit programma slechts €10,-. Als men lid wordt na de cursus wordt dit bedrag gerestitueerd.

Meer informatie: George Zoontjens
telefoon 0413-476748
www.fortuna67.nl

*Opgeven: vóór 24 maart 2013
via geozoo@zonnet.nl*

Wat er 's nachts te zien is? Nou, dit dus!

Prachtige Bossche 100 langs de Maas

Dit is een tocht waarvan je nog jaren kunt zeggen: ik was erbij. Niet omdat hij zo zwaar was, want dat hoort erbij en daarom houden we met z'n allen ook zo van deze tocht. Ook niet vanwege de kou, waar we onder al onze laagjes amper iets van merkten. Maar mooi! Wat is het genieten om 's nachts door een maanbeschenen sneeuwlandschap te lopen. De 26e Bossche 100 is er een om nooit te vergeten.

Na het praatje van de goedlachse Boetje gaan we op pad. Vijfentwintig nieuwelingen maar liefst en 88 veteranen. De parkeerplaats is spekglad, maar daarna valt het mee. De eerste kilometers lopen we in colonne door het centrum van Den Bosch, Boetje voorop. Twee weken geleden ben ik hier ook geweest met de WS en de eerste kilometers zijn vrijwel identiek. De fraaie binnenstad, de tunnel onder het spoor, de grasdijk rond de stad. Hier worden we losgelaten en gaan we er in ons eigen tempo vandoor. Twee weken geleden was de dijk nog één grote glibberbende, nu vinden onze voeten houvast in de sneeuw. Ik heb Yaktrax sneeuwkettingen onder en dat bevalt goed.

Ik denk niet na waar ik mijn voeten zet, behalve om de molshopen te ontwijken, en loop zoals ik op een normale zomernacht zou doen. Ik ga niet sneller dan een ander, maar loop wel makkelijker. De omgeving is schitterend. In een achtertuin is nog een boom versierd

met kerstlichtjes, in de verte tekent een verlichte bouwkraan zich af tegen de horizon. De sneeuw vangt elk sprankje licht, waardoor de nacht in de schemerstand blijft hangen.

Warm!

Ik had verwacht dat het koud zou zijn en heb meer laagjes aan dan ooit tevoren. Een hemdje, een thermoshirt, een T-shirt en een winterjas. Om mijn benen zitten compressiekousen, een thermo- en een trainingsbroek. Een sjaal houdt de warmte binnen, handschoenen en de gele Bossche 100-muts maken het af. En warm dat ik het heb! De handschoenen gaan al heel snel uit, maar verder durf ik me nog niet uit te kleden. Een zacht windje is lekker verkoelend.

Astma

Bij een natuurgebied waar de WS zijn soeppost had, scheiden de routes zich. Er is een leuk, smal bospad waar we amper twee voeten naast elkaar kunnen zetten. Ik kom Anita tegen, die helemaal niet van bos houdt en het liefst verhard loopt. Vandaag krijgt ze haar zin, want onder de sneeuw is de grond hard bevroren. Even verderop tref ik haar wandelmaat Roel. Vrijwel tegelijkertijd komen we aan bij de eerste wagenrust. Daar blijkt dat hun beider vriend Ferdinand helaas is uitgevallen door een astma-aanval. Wat zonde! Hij rijdt nu mee van post naar post, tot de eerste treinen weer beginnen te rijden.

Struweel

Ik heb nog niet zo'n behoefte aan eten of drinken en met een paar dropjes in de hand, ga ik verder. Algauw haakt Fokko aan en samen lopen we verder over een pad dat zich rond een plas slingert. Hier is het stukje waarvan Boetje zei dat we moeten opletten, maar er is gelukkig goed gepijld. Bij een boom moeten we een wel heel onduidelijk bospaadje 'door het struweel' nemen. Daarna lopen we een paar kilometer langs een kanaal. We zijn in de buurt van een grote stad, maar ik heb geen idee welke. Het is zo helder dat Fokko de routebeschrijving zonder zaklamp kan lezen. Dan komt ook de maan voorzichtig door en wordt het helemaal mooi. Nadat we het gras achter ons hebben gelaten, is er een fietspad langs een industrieterreintje en over een dijk. Gelukkig mogen we daarna de sneeuw weer in, want asfalt is vast niet heel goed voor mijn sneeuwkettingen.

Kruipgat

Bij de tweede wagenrust heb ik ook al geen zin om lang te blijven staan en dus ga ik er zonder Fokko vandoor. We komen op een bospad, een paar Belgen lopen voor me. Dan worden we teruggeroepen, we zitten verkeerd! Er is een wel heel onduidelijk paadje naar de snelweg toe. Het 'Kruipgat' blijkt een woordgrapje van een ambtenaar te zijn, we hoeven niet daadwerkelijk voor

Boetje op de knieën. De tunnel onder de snelweg is net hoog genoeg om rechtop te staan, maar het lage plafond doet ons onbewust toch bukken. Aan de overkant mogen we gelukkig na een paar meter het bos weer in. Net buiten Rosmalen mogen we naar links. Al heb ik geen pijn gezien, alle wandelaars voor mij doen het, dus dan zal het vast goed zijn. We klimmen een steil hellinkje op en staan dan aan de rand van een zandvlakte. Dat vermoed ik tenminste, onder de sneeuw. Hier raken we de weg een beetje kwijt, maar gelukkig is er iemand met GPS die ons weer de goede kant op dirigeert. We lopen Rosmalen binnen en in een weiland met een aan-

tal bruggetjes, komt het landschap me opeens bekend voor. Hier zijn we een keer met de WS gestart, in theater Peron 0. Een paar wandelaars bereiken een weg, waar een auto voor hen stopt. Maar dan volgen er meer wandelaars en nog meer. Op zoveel volk had de chauffeur vast niet gerekend en bij een gaatje in het peloton trekt hij snel op.

Discussie

Na het station doorkruisen we Rosmalen naar de caférust in Empel, waar we een heerlijke bak snert en een broodje krijgen. Ik leg mijn hoofd even op tafel en rust wat uit. Op mijn linkerhand ontdek ik twee schrammen en gestold bloed. Vaag herinner ik me een discussie met een braamstruik. De braamstruik won. Na een krap uurtje mogen we verder, de stad uit. We komen over een dijk, waar in het donker een kasteel opdoemt. Daarna lopen we over het

gras langs de Maas. Wat een prachtig gezicht is dit, het zwarte silhouet van een boom die langs het water staat, met een versluierde maan erboven. Het is echt genieten. Mensen vragen wel eens wat er nou zo leuk is aan 's nachts wandelen. Er is toch niets te zien? Nou, dit dus.

Waar is het pad?

We steken de Maas over en aan de andere kant mogen we over een vangrail klimmen. Langs het talud slingeren we naar beneden, een volgende dijk op. Deze is aanvankelijk verhard, maar gelukkig krijgen we al snel weer sneeuw. Na alweer een wagenrust dalen we af richting het water. Bij een camping zijn we de route even kwijt, maar met de routebeschrijving in de hand en de gele linten vinden we de weg. Een echt pad is er niet, maar verdwalen is onmogelijk. We banen ons een weg door de sneeuw langs het water en opnieuw is het genieten van de schitterende omgeving. Na een tijdje mogen we de dijk weer op, waar de boerenkool met worst wacht. Ik lust geen boerenkool om vier uur 's morgens en in worst heb ik eigenlijk ook geen trek. Ik grijp wat drop en loop door. Welke kant moet ik eigenlijk op? Een vrijwilliger in een auto wijst de weg, het weiland in. Het hek is los, maar te zwaar om te tillen. Gelukkig kan ik me er net langs wurmen. Het pad komt uit bij een akker. Tenminste, ik geloof dat het een akker is. Ik loop nu voorop en da's niet handig, want is er eigenlijk wel een pad hier? Er zijn nauwelijks voetstappen om me de weg te wijzen en ik slinger door de sneeuw, op zoek naar het platste stukje aarde. Het loopt lastig, in de voren of ernaast. Bandensporen hebben de sneeuw wat geplet en ik probeer ze te volgen. Voor het eerst vannacht heb ik mijn koplamp nodig. Al gauw word ik ingehaald door de snelle jongens en kan ik ze weer op mijn gemak achterna lopen. Er zijn wat hekjes met prikkeldraad die we over moeten en alweer steken we de rivier over. Aan de andere kant van de brug, verrassend snel, staat de volgende wagenrust. Ik sta verbaasd te kijken. Licht

het aan mij of zijn die wagenrusten opeens heel dicht bij elkaar? Ik heb het gevoel dat ik net bij de worst weg ben. De afgelopen twee maanden heb ik wat aan mijn conditie gewerkt en blijkbaar heeft dat resultaat.

Zonsopgang

Na de rust, die ik alweer met een handvol dropjes verlaat, dalen we een trapje af naar de rivier, die we volgen richting Den Bosch. Ik herken de flatgebouwen die als bolle zeilen langs de rivier staan van de laatste etappe van het Maarten van Rossumpad. Ook toen liep ik in het donker. Dit is vermoeiend, zo over ongelijk gras. Ik zie verschillende voetsporen omhoog leiden naar de dijk, waar ik een weg vermoed. Ik heb al een tijdje wat last van mijn rechterknie, daarom besluit ik ze te volgen. Dat ik nog eens de voorkeur zou geven aan asfalt boven gras! Het loopt wel makkelijker daarboven en zelfs van de veeroosters hebben mijn sneeuwkettingen geen last. Bij een volgend veerooster staat een pijl naar links. Oh jee.. het zal toch niet. We moeten de dijk weer af, maar een pad naar beneden is er niet en het is best steil. Maar het is te doen, waarna we weer op het asfalt uitkomen. Er volgen nog wat dijken, waar we getrakteerd worden op een schitterende zonsopgang die de hemel roze kleurt. In het water van een wiel wordt de kleur fraai weerspiegeld. Mijn camera heb ik op de vorige caférust bij me gestoken, onder mijn jas om de accu warm te houden en wat ben ik daar nu blij mee.

Sneeuwkettingen aan gort

Mijn sneeuwkettingen zijn inmiddels flink aan gort. Blijkbaar kunnen ze toch niet zo goed tegen asfalt als ik had gedacht, maar ze hebben het 60 km volgehouden en daar ben ik allang blij mee. Het is nog slechts een kort stukje naar de tweede caférust in Drunen als ik besluit me van de sneeuwkettingen te ontdoen. Voor het eerst raken mijn zolen weer het asfalt. Ik merk dat mijn voeten wat stijf zijn geworden en het is even wennen, zo zonder ijzers.

Drunen

Dit komt me bekend voor! Hier zijn we ook gestart met de jubileumtocht van Waalwijk '82, 110 km in een klaverblad. Binnen maak ik een praatje met Henk, die vanwege zijn slechte knieën waarschijnlijk geen lange afstanden meer zal lopen. Wat lijkt me dat vreselijk, om er zo opeens mee te moeten stoppen, zeker als het niet je eigen keuze is. Hij gaat vandaag nog wel naar Rhooon om daar 10 km te lopen. Ik verzorg mijn voeten, die door de nattigheid flink wat witte plekken vertonen. Een blaar blijkt geen blaar te zijn, maar gewoon wat week eelt. Er komen nog steeds mensen binnen als het al bijna weer tijd is om te gaan. We staan gezamenlijk te trappelen en Boetje kan maar net op tijd fluiten. We zijn weer weg.

Het kan dus wel

Meteen bewijst de Bossche 100 dat je wél op een mooie manier naar de Loonse en Drunense duinen kan. Waar ik na Waalwijk tamelijk teleurgesteld was, vind ik nu vreugde in elke stap. Waarom asfalt, als er gras voorhanden is? Het lint wandelaars strekt zich uit over een dijkje tussen twee sloten. Ik speer naar voren en draai me om voor een foto. "Net de Fyra," grap ik. "Ik ga heel snel en sta dan stil." Ik mis mijn sneeuwkettingen wel. Het is niet glad en op de sneeuw kun je goed lopen, maar ik mis dat extra beetje grip dat ze gaven. We gaan een klaphekje door naar een natuurgebiedje waar we om enkele bevroren plasjes heen slingeren. Het is even behoorlijk klimmen naar

een dijk langs een kanaal, waar een verbaasde man zijn hond uitlaat. Zoveel wandelaars op de vroege ochtend had hij vast niet verwacht. Hierna bereiken we een recreatiegebied waar al flink wordt hardgelopen. We komen uit bij een zandpad waar bij Waalwijk ook al een wagenrust had staan. Zoals altijd blijf ik niet lang, maar pak wat dropjes mee om me onderweg mee te amuseren. Nederlanders eten per jaar zo'n 2 kg drop en volgens mij haal ik dat vandaag wel. Na de wagenrust gaan we langzaam richting Loonse en Drunense duinen. Makkelijk is het niet. Mul zand met daarop zo'n 10 cm sneeuw. Je kunt je voeten niet op een normale manier neerzetten, afzetten is onmogelijk. Je enkels vliegen alle kanten op. En dan ook nog klimmen, dalen. Het lijkt wel alsof ik stroop in mijn benen heb. Ik merk dat ik weinig energie heb, maar moe ben ik niet. Vreemd, ik dacht altijd dat die twee samengingen. Ik ben echter helder en alert, alleen kom ik voor geen meter vooruit.

Nuttige bosarbeid

Dat verandert wanneer ik op de rand van de sneeuwvlakte sta, waarin heidestruiken en vliegdennen domineren. Wat een plaatje! Er wordt flink gewerkt en de grond is aardig overhoop gehaald. Ik kijk de andere kant op, wil de littekens van nuttige bosarbeid niet zien, alleen het resultaat ervan. Toch doe ik er mijn voordeel mee, want de zware machines hebben de sneeuw vermengd met zand, zodat we toch

aardig door kunnen stappen. Bij de zevende wagenrust is er rijstepap, maar ik heb liever alleen de krenten. Een half bekertje geeft me genoeg energie om weer even door te gaan. Langs een manege, het bos weer in. Het begint te sneeuwen. Dikke vlokken nestelen zich in mijn haar. Heerlijk.

Niet snel, maar gestaag ploeter ik voort. Over mountainbikepaadjes, door sneeuw. Heuveltje op en heuveltje af. Dit is de etappe die ervoor zorgt dat deze 26e Bossche 100 de boeken ingaat als een zware tocht. Eindelijk is daar dan de Rustende Jager, waar buiten onze tassen zijn bedekt met een dun laagje sneeuw. Ik heb nog maar één paar droge sokken en die bewaar ik voor de finish, maar de mueslirepen en graankoekjes zijn meer dan welkom. Een lekker broodje gezond erbij en ik ben weer klaar voor het laatste stuk naar de finish.

Langlaufen

De route blijft ontzettend mooi. Zo mooi zelfs dat ik verkeerd loop, foto's maken van het landschap in plaats van op de pijlen lettend. Gelukkig worden we teruggeroepen. Ik loop dan even op met Marcel, die ik al een tijdje niet heb gezien. Hij wil het lusje lopen en dus stuur ik hem algauw vooruit. Mijn tempo ligt nog steeds niet hoog, maar ik ben blij dat ik überhaupt nog vooruit kom. We slingeren door het bos. In de sneeuw zie ik talloze sporen van konijnen, maar ook reeën. Zo nu en dan is onder een boompje de sneeuw weggekrabbeld tot het mos waarvan een dier heeft gegeten. Een jong stel op langlaufatten komt ons tegemoet. Daarvoor hoef je nu niet naar het buitenland. De omgeving blijft me boeien en dat is maar goed ook, want ik loop al een tijdje alleen. Zo bereik ik de achtste wagenrust. Nog eentje te gaan! Hier begint het extra lusje, maar voor mij is de Bossche 100 ook echt 100 km.

Extra wagenrust

Een kilometer verder is een springkussenverhuurder vergeten de fontein in zijn tuin uit te zetten. Of misschien

heeft-ie hem wel expres laten spuiten, wetende dat er prachtige ijscreaties zouden ontstaan. Het water heeft een grillige grot om zich heen gevormd, terwijl de druppels in grote ovalen zijn geland. Het is prachtig en ondanks mijn vermoeidheid neem ik even de tijd voor een paar foto's. Algauw kom ik in Cromvoirt, Boetjes woonplaats, waar bij de plaatselijke super heerlijke geuren opstijgen. Helaas, het is de visboer die naast de supermarkt staat. Maar de manager verwent ons met verse jus d'orange, bananen en halve marsen. Heerlijk, dat kon ik nu net gebruiken.

twee weken geleden geweest met de WS. Wat ziet het er nu anders uit. Vier snelle lopers, die de lus er ongetwijfeld al op hebben zitten, halen me in. Langs het voormalig concentratiekamp tot

aan het Drongelens kanaal. Rechts zie ik Paul lopen over een maagdelijk zwart fietspad. Fijn, ze sturen ons niet onderlangs, denk ik opgelucht. Tot ik een pijl naar links zie. We moeten dus onderlangs. Dit keer kies ik niet voor de makkelijkste optie, maar zak af naar beneden, waar onder de sneeuw een graspaadje verborgen ligt. Aan de horizon lonken de flatgebouwen van Den Bosch, zo dichtbij! Ik bereik de laatste wagenrust, waar ik nog wat rozijnen krijg, die over zijn. Op de vraag hoe het gaat, maak ik de inventaris op. Verrassend goed eigenlijk. Ik red het wel. De laatste kilometers zet ik weer even muziek op. Mijn favoriete lied als de finish in zicht is: I can go the distance.

-Rinda Scheltens-

VOORUITBLIK CLUBREIS - Ruhrberg-Heimbach

Van Rurberg, via de Hubertushöhe en de Schwammenauel stuwdam naar Heimbach

Voor onze clubreis van april reizen we af naar de Eifel en de fascinerende omgeving rondom de Rursee.

Vanaf Rurberg stappen we in noordelijke richting naar Woffelsbach. Al vlug hebben we uitzicht over de Stausee die een oppervlakte beslaat van 783 ha. Speciale aandacht hier voor de Klaustuin, als die tenminste te vinden is. We passeren een typisch vakantiedorpje, met prachtige vakwerkhuisjes. Het gaat trouwens niet overal vanzelf; af en toe moeten behoorlijke glooiingen genomen worden. We komen vervolgens in een prachtig dal terecht, waar de beukenbomen juist hun blad laten ontluiken en prijs geven aan de nog prille lente. Dit dal heet het Schilsbachtal en er is een complex van de Eifelverein gevestigd. Bijna aan de oever vervolgen wij ons pad en gaan een bos in. Ondertussen zijn we ook behoorlijk gestegen en de wind waait ons om de oren (een mooie reden om hier een windmolenpark in te richten).

Wederom een dorpje waar we doorheen wandelen. Het is echter van korte duur, want meer dan een kerkje, een restaurant en een paar huizen zijn er niet te vinden. We gaan verder over de Hubertushöhe, vooral volgebouwd met vakantiewoningen en uitzicht op de baai vol met zeilbootjes. De hoogteverschillen zijn echter niet te verwaarlozen.

Langzamerhand naderen we het toeristische deel van de Stausee. Aanlegsteigers vol met scheepjes en natuurlijk een hotel van stand, Seehof geheten. De route daar naartoe gaat

over een knus pad, zo'n 75 meter boven de waterspiegel. Wel uitkijken dat je niet struikelt, het is nat beneden! Dan komen we bij de Schwammerauel stuwdam, een ongelofelijk slim bouwwerk van 77.2 meter hoog. Het innerlijke bestaat uit turbines die door middel van waterkracht jaarlijks goed zijn voor 25 GWh aan stroom. Boven op de dam is van dat alles niets te merken, want er ligt een prachtige wandelpromenade overheen en ook nog een dubbele rijbaan.

We verlaten dit staaltje van vernuft en bereiken na een tijdje een prachtig dal met uitzicht over de verre omgeving van het glooiende Eifelgebied. We vragen ons nog even af wat dat moderne gebouw in de verte moet voorstellen, maar die vraag is vlug beantwoord. Wederom een krachtcentrale, het in Jugendstil opgebouwde Kraftwerk Heimbach, gebouwd in 1904. Het voorziet nog steeds enkele duizenden woningen van stroom. Via een brug gaan we een soort schiereiland op. Een prachtig gelegen camping is het eerste wat we daar mogen bewonderen. Dan gaan we verder langs een rotsige bergwand aan onze linkerhand en rechts nu de rustige rivier de Rur met aan de overkant mooie bebouwing.

Stilaan naderen we het eindpunt van onze wandeling. We gaan weer aan vaste wal via een brug, zien de contouren van de oude burcht Hengebach en volgen de straatjes naar het ontmoetingspunt dat Toon voor ons geregeld heeft in Heimbach. En, als altijd blijft de vraag: hebben we voor het juiste paadje gekozen?

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

Hoe het begon

Het Pieterpad werd eind jaren zeventig ontworpen door de dames Toos Goorhuis en Bertje Jens. In 1983 werd het pad officieel in gebruik genomen. Het Pieterpad begint in het Groningse dorpje Pieterburen en volgt een zuidelijke richting naar de Pietersberg bij Maastricht. Het is met zijn lengte het langste Lange-Afstand-Wandelpad van Nederland. Het pad is, zoals alle officiële LAW's, bewegwijzerd met de wit-rode markeringen.

In de loop der jaren zijn er diverse wijzigingen aangebracht, enerzijds doordat er wegen en paden veranderen, anderzijds om de route nog aantrekkelijker te maken. In Drenthe en voorbij Coevorden werden nieuwe mooie stukken gerealiseerd en ook bij Doetinchem werd een nieuwe route in gebruik genomen. Vooral in Limburg vonden de grootste veranderingen plaats. De totale route is tegenwoordig 492 kilometer. Door de grote bekendheid van het P.P. wandelen er per jaar duizenden wandelaars deze route. Daardoor is er een hele industrie ontstaan van B&B 's, hotelletjes, (boerderij)campings en Rustpunten. Restaurants prijzen zelfs een Pieterpadmenu aan. De nieuwste P.P.-gidsen geven een prachtige beschrijving van de route en landschappen waar je langs komt. Vooral de beschreven "kijkpunten" zijn een aanwinst in de gidsen. Toch blijft het jammer dat de camping- en overnachtingsadressen uit de gidsen verdwenen zijn. Niet iedereen heeft tijdens het wandelen een laptop of I-pad bij zich om bij veranderingen snel een ander adres te zoeken.

Het eerste gedeelte zullen we wandelen tussen 27 mei en 10 juni 2012 van Pieterburen naar Tolkamer a.d. Rijn. Het tweede gedeelte beginnen we dan op 29 juli 2012 vanaf Millingen a.d. Rijn naar de Pietersberg.

Vrijdag 25 mei 2012 - Naar Midlaren

We koppelen de caravans achter de auto's, rijden op het gemak vanuit Soest over de A-28 en rijden al voor de middag Boerderijcamping "Appelhof" in Midlaren op. We krijgen twee plaatsen tussen de overige aanwezige kampeers en nadat de luifel er aan is gezet zijn we al bijna ingeburgerd. Vanwege het Pinksterweekend en het mooie warme weer is de camping nu helemaal vol. Helaas is er niet al te veel schaduw, maar later in de middag kunnen we achter de caravan zitten. In Zuidlaren gaan we nog even de boodschappen voor de komende dagen inslaan. Zuidlaren is een mooi brinkdorp en aan de drukte kun je wel merken dat het een erg toeristische omgeving is.

Zaterdag 26 mei - Pieterburen

Omgeving P.P. verkennen

We gaan vandaag nog niet wandelen, want we willen eerst de omgeving van Pieterburen verkennen. Natuurlijk eerst naar het zeehondenopvangcentrum waar we de jonge zeehonden bekijken die van een wisse dood gered zijn. Daarna rijden we naar de zeedijk en bekijken boven op de dijk de Wadden-

zee. We zien dat er inderdaad "niets boven Groningen" gaat. Tijdens de lunch in Pieterburen verbazen we ons er over dat er nog zoveel wandelaars in de middag op pad gaan. Veel verder dan Winsum kun je dan niet komen. Jammer is dat er nergens in het dorp iets te vinden is als aandenken aan het Pieterpad. Geen ansichtkaarten of andere souvenirs. Je zou toch denken dat die erg gewild zouden zijn. Wel staat er in Pieterburen een grote wegwijzer met daarop plaatsnamen die met "Pieter" beginnen. Naar Pietermaritzburg in Zuid-Afrika is het 9200 kilometer!

Garnwerd, en nog wat

Het dorpje Garnwerd is voor Piet en Janny een speciale herinnering, want dat was toen in 1995 op het P.P. de

eerste overnachtingsplaats waar ze totaal alleen op een piepkleine camping aan het Reitdiep stonden. Nu is het er op deze warme dag een drukte van belang. De camping is vele malen groter geworden en pal ervoor ligt nu een grote jachthaven met restaurant en grote terrassen. We maken een rondje door het dorp en lopen door het "smalste" straatje van Nederland. In de kerk klinkt orgelmuziek en de deur staat open. Dus even binnen kijken en we bewonderen het prachtige orgel. Daarna houden we zoveel mogelijk de P.P.-route aan naar de stad Groningen en lopen nog even over de markt van Zuidlaren om dan terug naar de camping te gaan. Cor en Piet wandelen nog even naar de twee hunebedden (D1 en D2) die achter een oud boerderijtje in Midlaren liggen.

Zondag 27 mei - 1e etappe

Pieterburen - Groningen 32 km

De grote begindag!

Het is zondag, eerste Pinksterdag en het belooft een mooie zonnige en warme dag te worden. We gaan nu echt beginnen aan het Pieterpad. Janny is de hele periode weer chauffeur om ons

naar de startplaats te brengen of op te halen waar we de dag finishen. Een uitstekende service! Vanwege de afstand van de camping naar Pieterburen en de finish net buiten Groningen gaan de dames de gehele dag mee en blijven ergens in de buurt van het parkoers. Bij het officiële startpunt in Pieterburen

worden nog foto's gemaakt en dan gaan om 08.45 uur Piet en Cor daadwerkelijk de route op. Het is nu al 20°C en het zal nog veel warmer worden.

Eenrum

Over de Oosterweg wandelen we na 4,5 km het plaatsje Eenrum binnen. De kerkklokken luiden, niet omdat wij er aan komen, maar om de kerkgangers op te roepen voor de zondagsdienst. Het dorpje Eenrum ligt bovenop een

wierde (terp) en heeft een beschermd dorpsgezicht. De kerk stamt uit de 13e eeuw en vlak er bij staat het gietijzeren "rode pompke" uit 1859, een van de bijzondere waterpompen van het dorp. Janny en Bets zitten op een bankje in de schaduw te genieten als wij ze passeren op weg naar Mensingeweer.

Via Mensingeweer naar Winsum

Voordat we goed en wel het dorpje binnen lopen worden we al door een bewoner er op gewezen dat we linksaf moeten slaan naar de Stellingmolen "Hollands Welvaart". Deze is te bezichtigen en we kijken even binnen en kopen er een ansichtkaart van. Voor de koffie is het nog te vroeg. We gaan een hoge voetbrug over, wat ze hier een "til" noemen en volgen het Mensingerweesterloopdiep. De naam is bijna langer dan het vaartje breed is. Het pad zelf is omzoomd door hoge meidoornstruiken en met het fluitenkruid in de berm is het een prachtig gezicht.

We komen de eerste P.P.-tegenliggers tegen en begroeten ze hartelijk. Zij zijn aan de laatste etappe bezig op weg naar Pieterburen en wij feliciteren ze alvast.

Een paar kilometer verder wandelen we om 10.30 uur het dorp Winsum binnen en hebben dan 11 km afgelegd.

Winsum

Eigenlijk bestaat het dorp Winsum uit twee gedeelten. Aan de noordkant van het Winsumerdiep heet het Obergum. Het heeft zelfs een eigen kerk bovenop een wierde. Winsum is een oud handelscentrum dat in de Middeleeuwen al tol- en muntrechten bezat. De dames hebben al gemeld dat de koffie klaar staat bij Restaurant J&A aan het Winsumerdiep. Het is een leuk terrasje aan het water en terwijl wij van de koffie met appelgebak genieten, komen er diverse P.P.-wandelaars voorbij die net van het station komen en hier hun etappe aanvangen.

Van Winsum naar Garnwerd

Na de koffie vervolgen wij het Pieterpad en houden een jaagpad aan langs het Winsumerdiep. Achter de sportvelden langs en dan moeten we over een hek klimmen om het pad te volgen door de weilanden. We lopen een collega P.P.-er achterop en Jos loopt een poosje met ons mee. Over vier weken hoopt hij op de Sint-Pietersberg te staan. Bij het volgende hek staan een aantal paarden die de doorgang versperren, maar met zachte aandrang lukt het om over het hek en een bruggetje te komen. Terug op de asfaltweg passeren we een plaatsnaambord Klein Garnwerd. Het bestaat welgeteld uit

één boerderij. Dan volgt nog het gehucht Alinghuizen met twee boerderijen. In de verte zien we dan al de brug bij Garnwerd. Voordat we daar zijn passeren we nog een grote groep P.P.-wandelaars.

Omleiding bij Garnwerd

We komen bij Garnwerd aan en vlak voor de brug geeft een groot geel bord een routewijziging aan voor fietsers en wandelaars. P.P.-wandelaars (volgens de tekst zijn het "wanderlaars") kunnen niet het pad langs het Reitdiep volgen en over de Wetsingersluis gaan, omdat deze tot oktober is afgesloten. De tijdelijke omleiding is gewoon volgens de oude route en deze is opnieuw gemarkeerd. Bij de molen zitten Bets en Janny al te wachten en we eten gezamenlijk een broodje met iets te drinken. We

hebben vanaf de molen mooi zicht op het Reitdiep waar nu veel pleziervaart langs komt. De brug gaat constant open om de motorjachten door te laten.

Via Oostum en Wierum

Terwijl de dames nog een poosje langs de waterkant blijven, houden wij de oude route, via de boerderijen van Krassum, aan over de Oostumerweg. Op twee stenen zuilen bij een boerderij staan een paar mooie opschriften die toch wel op de foto moeten.

AL IS DE LANDMAN VOL PRAKTIJK
ZIJN ARBEID MAAKT HEM TOCH NIET RIJK

MAAR VAN HET GEWAS DAT GOD HEM
GEEFT

DAT IS HETGEEN WAAR HIJ VAN LEEFT

In Oostum passeren we het oude Romaanse kerkje uit de 13e eeuw wat nu helemaal in de steigers staat. Dan de brug over bij Wierumerschouw (tot 1877 was hier een voetveer) en we bekijken ook nog even het oude kerkhof van Wierum.

Paddenpoel

We lopen nu op de Paddenpoelsterweg die helemaal tot in Groningen door gaat. Gelukkig dat langs deze oude landweg hoge bomen staan die veel schaduw geven, zodat het goed uit te houden is met deze hoge temperatuur. We lopen een groep P.P.-wandelaars achterop en steken het Van Starcken-

borghkanaal over. In de verte zien we de bekende Martinatoren van Groningen. We wandelen rond één uur zachtjesaan de buitenwijken van de grote stad Groningen binnen. Het is onderhand ook tijd voor een echte lunchpauze, maar we zien effe geen bankje om op te zitten.

Gezegend water

Eindelijk zien we aan de rechterhand bij een kerk een aantal banken en eten daar onze boterhammen op. We zien dat de kerk open is en dat er veel mensen binnenlopen. De dominee begroet iedereen uitbundig en opmerkelijk is

dat de kerkgangers allemaal van Surinaamse afkomst zijn. Piet is nieuwsgierig als altijd en loopt ook even de kerk in. Onmiddellijk wordt een kop koffie aangeboden, maar een bidon water is wel genoeg. Gezegend water, dat moet verder wel goed gaan!!

Door de stad Groningen

We lopen verder de stad in en wandelen door het Noorderplantsoen. Overal liggen de mensen te zonnen en de ijsverkopers doen goede zaken. Na de brug over het Reitdiep lopen we door het oude havengebied met silo's, pakhuizen en grote handelshuizen. In het kanaal liggen nog veel oude vrachtschepen die tegenwoordig dienst doen als woonboot. Het water hier was vroeger zo schoon dat er veel brouwerijen waren.

Wij wandelen verder langs de A-Kerk die op het A-Kerkhof staat (bekend van Monopoly). Dan over de Vismarkt en langs een synagoge naar het museum-eiland van het Groninger Museum, wat gebouwd is midden in de voormalige stadsgracht. Het station ligt nu vlak voor ons en we maken nog een foto van "Het Peerd van Ome Loek".

Eindpunt A-28, Afslag 38

Volgens de gids hebben we nu 30 km afgelegd, maar onze geplande opstapplaats is nog een paar kilometer verderop. Het is even zoeken naar het viaduct over het spoor, doch via de perrons en een trap omhoog lukt dat aardig. Even de drukke verkeersweg de stad uit volgen en even later houden we het voetpad langs het Hoornse Diep aan tot de kruising van afslag 39 van de A-28. Door een telefoontje weten we dat de dames daar inmiddels al staan te wachten, dus is het een kwestie van instappen en terugrijden naar de camping in Midlaren.

Een heerlijk koel biertje doet altijd weer wonderen en we brengen de rest van de middag in de schaduw achter de caravan door.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

102.000 mensen, dat zijn 170 OLAT-tochten

Anne Frank is er nooit geweest maar voor veel van de 107.000 Joden die uit Nederland zijn weggevoerd, was de Hollandsche Schouwburg het startpunt van de laatste reis die ze zouden maken. Jan Dokter verloor twaalf familieleden in de Tweede Wereldoorlog en volgde hun voetsporen van Amsterdam naar Westerbork. Samen met Johan Vellinga maakte hij er een LAW van, dat op 27 januari, Holocaust Memorial Day, werd geopend. Dit is deel 12: Beilen – Westerbork 15 km

Beilen is bekend gebied. Hoe vaak ben ik hier niet al geweest, op weg naar een tocht of terugkerend van een Drentse vierdaagse? Maar zoals vandaag heb ik Beilen niet eerder gezien. De GGZ-instelling Beilerood, met zijn vele kunstwerken. Vanhier werden negen Joodse patiënten weggevoerd. Eén van hen was Helene Grünebaum. Ze had in Duitsland jarenlang bij een welgestelde Joodse familie gewerkt en samen vluchtten ze naar Nederland. Het gezin reisde door naar de Verenigde Staten, Helene kon niet mee en bleef achter. Er is hier niets dat aan hen herinnert, geen beeld, geen steen met namen. Alsof ze werkelijk zijn uitgewist. Wrang is het dan om te zien dat er wel een beeld is ter ere van een geslaagde renovatie. Even verderop in Beilen, tussen het groen van een kinderspeelplaats en een hondenveldje, ligt een kleine Joodse begraafplaats verborgen achter een heg. Beilen had sinds de 18e eeuw een bloeiende Joodse gemeenschap, die in 1941 64 leden telde. Ook hier toonde burgemeester Wytéma moed en weigerde mee te werken aan de deportaties. In 1942 werd hij erom ontslagen. Op bevrijdingsdag was hij terug, ontstoot de aangebleven wethouders en was hard in de zuivering.

Na de begraafplaats verlaat ik het dorp en kuier langs de grote weg richting het Oranjekanaal. Schepen varen hier al sinds 1976 niet meer, maar in de oorlog werden over dit water voedsel, bouwmaterialen en in de omgeving neergeschoten vliegtuigen naar kamp Westerbork gebracht. Het is nog een kilome-

tertje verder voor ik mag afslaan naar een bos, dat zich in heerlijke herfstkleuren heeft gehuld. Wel lastig, al die bladeren, als je aan het kaatsen bent en de bal niet in de gaten hebt gehouden. Een familie harkt goedmoedig door het gevallen loof, in de hoop hun kogel terug te vinden. Na een slordig heideveldje en een akker ben ik weer terug bij de spoorlijn. Hier was dan het station, vanwaar de uit hun omgeving weggeplukte Joden naar het kamp moesten lopen, met bagage en al. Soms, dezelfde dag al, maakten ze de tocht in omgekeerde richting. Het station werd in 1960 gesloopt. Logisch, maar je zou willen dat er iets bewaard was gebleven, een monument om bij stil te staan, een teken dat hier mensen waren. Na een kort lusje door het dorp bevind ik me dan op het tracé van de spoorlijn, die vanaf november 1942 het kamp met het hoofdspoor verbond. Het is een prachtige weg, door een bos vol sierlijke larixen met gele toppen. Toch kan ik me

niet aan de geschiedenis onttrekken. Vanaf Amsterdam heb ik zoveel verhalen gelezen en gehoord, zoveel namen en stukjes van mensen leren kennen. Het heeft diepe indruk gemaakt en daarom kan ik nu niet door het bos lopen zoals ik anders doe, onbekommerd en genietend van de omgeving. Het voelt als schreeuwen tijdens de Dodenherdenking, zó verkeerd.

Ik loop het Herinneringscentrum voorbij. Eerst naar het einde. Op de laatste 500 meter voor ik het kamp bereik, staan aan de rechterkant van de weg bielen in de grond geslagen. Elke bielen herinnert aan een transport. Maandag 31 augustus 1942. Auschwitz. 560 personen. Vrijdag 28 augustus 1942. Auschwitz. 608 personen. Als stramme soldaten staan ze langs het bos. Vreemd genoeg staan ze niet op datumvolgorde en worden alleen enkele transporten uit 1942 genoemd. In totaal waren het er 93. Honderdtweeduizend mensen. Is er wel een weg lang genoeg om elke transport een eigen bielen te gunnen? Kunnen wij dat bevatten of worden we murw van die getallen? Stel je voor, dat zijn zo ongeveer alle deelnemers van 170 OLAT-tochten.

Het Westerborkpad eindigt vlak voor de ingang van het kamp, bij een foto van een transport omhoog gehouden door twee bielen. Mannen, stuk voor stuk. Vaag kun je de Jodenster op hun kleding onderscheiden, hun gezichtsuitdrukking is er een van afwachten en laten we er het beste maar van maken. Hoeveel wisten ze? Hoeveel vermoed-

den ze? Wie lieten ze achter? Wie hoopten ze weer terug te zien in Polen? En voor wie is deze foto het enige wat van hen nog rest?

Door de slagboom, langs het prikkeldraad. Een wonderlijke plek, groen en stil. Lage taluds duiden de plek aan waar barakken hebben gestaan. Fragmenten van muren zijn gereconstrueerd. Ik probeer me het hier voor te stellen als mierennest, veel te veel mensen, modder die overal in doordringt, altijd lawaai. Altijd angst. Bij strafbarak 67, waar onderduikers als Anne Frank verbleven, vertelt een overlevende over haar tijd daar. Ze klinkt verontschuldigend, ze verbleef er in dezelfde tijd als Anne Frank en kende haar niet eens! Ik verbaas me. Doet de nadruk die op Anne Frank wordt gelegd recht aan al die anderen die ook hebben geleden? Ze is bekend, misschien wel het bekendste slachtoffer, maar er zijn toch meer mensen met elk hun eigen verhaal? Dit jaar, de afgelopen 336 km, heb ik veel van deze verhalen gehoord. Elke geschiedenis heeft indruk gemaakt en elk slachtoffer verdient het herdacht te worden.

Ik loop door naar het Nationaal Monument. Nog altijd vind ik dit een van de meest symbolische en aangrijpende monumenten die ik ken. De scherp gekante rails die oprijzen naar de hemel als een permanente aanklacht tegen het leed van de Boulevard des Misères. Ik blijf niet lang, kan het moeilijk verdragen. Terug door het kamp kom ik langs het Monument van de 102.000 stenen op de voormalige appèlplaats. Stenen met een gedenkplaatje in de

vorm van een Davidsster voor de Joden of een vlam voor de Sinti en Roma die eveneens vanaf Westerbork zijn weggevoerd. Het monument ziet er beroerd uit. Verwaarloosd. Begraven onder herfstbladeren, zwart van aangewaaid aarde, een gat waar de gedenkplaatjes zijn verdwenen. Het is een triest en armoedig gezicht. Een tent op de achtergrond belooft herstel. Duitse en Nederlandse langdurig werklozen gaan het monument opknappen.

Ik probeer onder de herfstbladeren te zien, voorbij het vuil en de beschadigingen. Elke steen staat voor één mens. Een man, een vrouw, een kind. De leng-

te van de stenen weerspiegelt hun leeftijd, de lengte van ieders verhaal. Tussen de stenen zijn foto's geplaatst. Kinderen die vol vertrouwen in de camera kijken, een bruidspaar wat stijf poserend. Alsof de ontzagwekkende hoeveelheid stenen alleen nog niet genoeg was, benadrukken de foto's dat het hier om mensen gaat. Iemand als de 22-jarige Salo Carlebach, die de 51 weeskinderen van kamp Westerbork niet alleen wilde laten gaan toen ze werden geselecteerd voor het eerste transport naar Auschwitz op 15 juli 1942. Hij gaf zich vrijwillig op om hen te begeleiden en werd met hen in Auschwitz vermoord.

Vol indrukken loop ik terug naar het Herinneringscentrum, dat inmiddels open zou moeten zijn. Maar mijn horloge staat nog op zomertijd en ik arriveer te vroeg. Even later mag ik dan toch naar binnen en verken het centrum. Een expositie vol koffers. Een studente

die haar biologieboeken meenam, omdat ze na de oorlog vast arm zou zijn en die niet meer zou kunnen kopen. Een koffer vol medicijnen en warme kleding. Een nagebouwde barak, met stapelbedden en wasgoed ertussen. De afscheidsbriefjes aan familie, op het laatste moment uit de trein gegooid, waar de hoop de wanhoop afwisselt. Vandaag is er ook een theatervoorstelling, gebaseerd op het dagboek van Klaartje de Zwarte-Walvisch. In kamp Vught hield ze een dagboek bij, maar kort na aankomst in kamp Westerbork werd ze al op transport gesteld naar Auschwitz. Actrice Angie Cotrotsos geeft haar gestalte en houdt een monoloog die op haar dagboek is gebaseerd. Het is een intense ervaring. Allereerst is er die schok, om een levend mens te zien met een Jodenster op haar revers. En dan is er wát ze vertelt en hoe. Boosheid, hoop en vertwijfeling wisselen elkaar af als ze vertelt van wrede pesterijen, ziekte, grapjes en muziek. Het is alsof Klaartje weer even bij ons is en we voelen haar woede over wat haar is aangedaan. Als het voorbij is, duurt het even voor we dat beseffen. We moeten even bekomen van alle indrukken en emoties, voor het verdiende applaus klinkt.

Ik heb eerder paden gelopen, maar geen die zo'n diepe indruk heeft gemaakt als deze. Van het begin bij de Hollandse Schouwburg in Amsterdam tot het eind bij het Nationaal Monument in Kamp Westerbork brengt dit pad de geschiedenis tot leven. We nemen als vanzelfsprekend aan dat de holocaust niet vergeten wordt, dat we blijven gedenken, maar nu de overlevenden en getuigen een voor een uit ons midden verdwijnen, is een pad als dit nodig. Gedenken alleen is niet genoeg. Op 4 mei stil zijn is niet genoeg. We moeten het voelen, waarom we stil zijn en voor wie. Voor Helene Grünebaum, voor Salo Carlebach, voor Klaartje de Zwarte-Walvisch en voor 102.000 anderen. Ieder mens een broer, een zus, een vader, een moeder, een tante, een oom, een vriendin, een buurman, een klasgenootje...

-Rinda Scheltens-

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela (slot)

16 oktober

In de ochtend maak ik de rugzak leeg, stop er wat broodjes, yoghurt-drink, jus d'orange en druiven in en ga op pad naar Puente del Castro. Op de brug kom ik Jürgen tegen, die net aan komt wandelen. Iets verderop neem ik een kop koffie in afwachting van mijn wandelgroep die ik hier zal opvangen. Samen met de groep gebruik ik de lunch op het pleintje voordat we de stad in wandelen. In de loop van de middag bezoeken we de kathedraal en verder brengen we de tijd door op het terras. De kennismaking met de groep verloopt prettig. Onderweg kom ik ook nog regelmatig bekenden tegen en het is als altijd leuk om hen weer te zien. Ook Phillip, Vera en Jürgen sluiten zich daarna aan bij de groep en begroeten elkaar. Ik denk dat alles wel klikt. Morgen gaan we naar Hospital de Orbigo dan gaat het voor de groep echt beginnen.

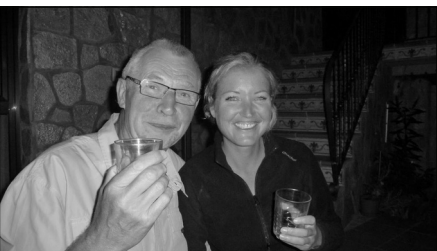
17 oktober

Vanochtend blijkt het hotel-restaurant gesloten, ik loop daarom even verderop een cafetaria binnen voor koffie. Het is nog donker als we van start gaan. Phillip voelt zich vanmorgen bedrukt en loopt iets voor ons uit. In La Virgen del Camino heeft Theo van de Ven, de chauffeur van mijn wandelgroep, een ontbijtpost gemaakt. Mijn gasten maken nu ook gebruik van de faciliteit van de wandelgroep en ze voelen zich al goed thuis tussen de Nederlanders.

We volgen een rustige weg richting Chozas de Abajo. Daar wacht Theo alweer op ons; hij geniet onverwacht veel belangstelling omdat het enige café in het plaatsje op maandag gesloten is.

De weg richting de bergen lijkt eindeloos. Gelukkig is er nog wat bedrijvigheid op de maïs- en bietenvelden, anders zou het vandaag maar een saaie bedoening zijn. Ook de beschrijving klopt niet helemaal want de opgegeven afstand blijkt 12 km te zijn i.p.v. 5 km die in het boekje staat.

Deze wandeldag verloopt verder rustig.

Vera is vanmorgen later gestart, zij heeft inmiddels nieuwe schoenen en die lopen heerlijk beweert zij.

Wij brengen de avond en nacht door in Nustra Sintra de Lourdes. De maaltijd en ook de wijn smaakt hier goed. Het wijngebruik op de Camino is een traditie die pelgrims graag in ere houden.

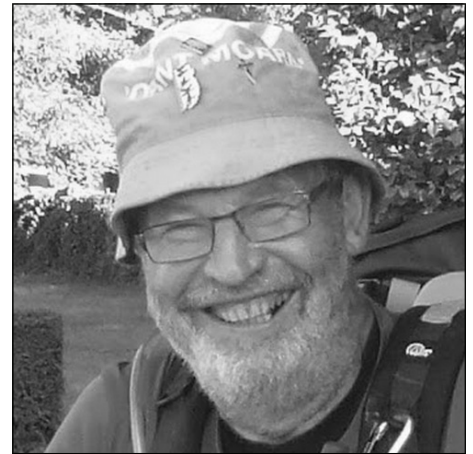
18 oktober

Langzaam probeer ik weer in de tred van alle dag terecht te komen. De baard en snor zijn nu verdwenen en ook het haar is bijgewerkt. Onze groep vermaakte zich gisteravond uitstekend en het contact met de Duits spreken was uitstekend. De nachtrust heeft ons goed gedaan en vanmorgen zijn we er weer helemaal klaar voor.

We ontbijten vanmorgen in Hospital de Orbigo en verlaten het dorp via een weg die ons een eind van de N120 vandaan houdt. In het volgende dorp staat Theo op ons te wachten. Hij heeft een mooi plekje gevonden op een pleintje voor de kerk.

De route gaat nu over in glooiend terrein en heeft iets weg van een duinlandschap, er is zelfs wat begroeiing. Bij het kruis Santo Torino voor de stad Astorga wacht onze lunchpost. Wij hebben hier een mooi zicht op de stad en de kathedraal.

Wij dalen af naar de stad en met z'n vieren naast elkaar - Vera, Phillip, Jürgen

en ik - naderen we in linie als zouden wij als gezworen Muskietiers de stad gaan innemen. Wij worden voorafgegaan door de wandelgroep, die vanaf hier gezamenlijk met mij gaat opwandelen. Het zijn: Geert, Mieke, Martha, Angelien, Jo, Renee en Joke. In deze stad zullen we overnachten, maar het is nog niet zover.

Ons volgende doel is Santa Catalina de Somoza en op weg daar naartoe voert ons pad langzaam een heuvel op. Dat maakt dat we onderweg een schitterend uitzicht hebben over de bossen. We zien ook dat in de verte een grote bosbrand woedt. Als we daar morgen maar geen last mee krijgen.

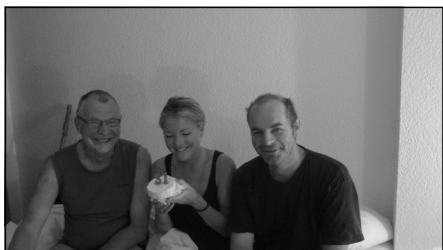
Vandaag heb ik weer sinds lang zestien kilometer zonder bepakking gelopen, met het gevolg dat ik na 10 km pijn in mijn rug kreeg. Een goede raad om morgen toch met lichte bepakking te gaan wandelen.

Het restaurant waar we onze maaltijd gebruiken valt erg tegen.

Vera wil niet tot middernacht wachten op haar 31ste verjaardag en zij duikt op tijd in bed, na een schoudermassage die ze niet wilde missen.

19 oktober

Om zeven uur 's morgens staat Theo met een brie met 2 kaarsjes erop voor de deur van Vera's kamer om haar 31^e

verjaardag feestelijk te beginnen. Ze wordt wakker met een lied: "begin de dag met een dansje, begin de dag met een lach". Een felicitatie weliswaar zonder wijn, maar met koffie en thee.

In het dorp El Ganso wordt gezamenlijk ontbeten. De route vandaag is geweldig mooi, met veel begroeiing en mooie vergezichten. De dorre vlaktes en eindeloze zandwegen liggen nu achter ons. We komen door Rabanal del Camino, waar we ook zullen overnachten, maar waar nu de lunch op ons wacht. We praten even gezellig met Dante, een Argentijnse die Nederlands spreekt.

De Camino klimt langzaam omhoog en wij zien donkere wolken voor ons opdoemen, dat belooft niet veel goeds. In Foncebadon hebben we geen tijd om te stoppen en we proberen zo voordat de regen losbarst bij Cruz de Ferro te zijn.

Vorig jaar was het daar nog een soort vuilnisbelt, maar nu is alles opgeruimd en liggen er alleen maar stenen. Velen van ons leggen er ook hun steentje bij. Het weer klaart op en de zon begint weer te schijnen.

Er is een grote bosbrand in de verte en een blusvliegtuig vliegt af en aan. In het dorpje Marjarin zien we alleen vervallen huizen, na 8 km bereiken we El Acebo. Op een terras genieten we nog na van deze mooie wandeldag. Vera trakteert ons op een drankje vanwege haar verjaardag.

20 oktober

We beginnen de dag weer met een ritje

naar de startplaats. Ik hoef me niet druk te maken om de groep, dus we vervolgen onze pelgrimage als 3 Musketers. Het is leuk te zien hoe schaapherders en hun honden plezier in het werk vinden. Voor ons is het een prettig gebied om doorheen te wandelen. Op geregelde afstand treffen we onze post, een toeristisch uitje om zo te zeggen.

Wij wandelen nu naar Ponferada, een iets grotere plaats, waar de richtingpijlen omheen wijzen. Nu eens niet door het centrum maar door een buitenwijk met een gezellig terrasje waar we gretig gebruik van maken. De snellere wandelaars geven de anderen nu weer kans op bij te komen.

Het laatste wandeluurtje voor vandaag wordt vol gemaakt en daarna gaat het terug voor de gebruikelijke rituelen. Het wordt vandaag ook niet zo laat.

21 oktober

Terwijl ik vanmorgen bezig ben met mijn koffiepercolator en thermoskan komen Renee en Joke vragen of ze alvast vooruit mogen lopen. Dat mag want ze wandelen toch in hun eigen rustige tempo. Pas later realiseer ik me dat ze de verkeerde kant zijn opgegaan. Natuurlijk niemand meer te zien. Vlug de thermoskan en percolator ingepakt en ik achter ze aan. Een eind verderop kom ik ze tegen; iemand anders heeft hen erop gewezen dat Santiago toch echt de andere kant op ligt.

Wij wandelen door een groot aantal wijngaarden en genieten volop van de uitzichten en de route. Bij Pirots krijgen wij ons ontbijt. In deze streek staan bij de meeste huizen flessen water naast de voordeur. Je zou haast denken dat het voor de pelgrims is. Maar een Spanjaard legt uit dat die flessen daar staan om honden af te schrikken; het zou ze weerhouden om tegen de muren van

de huizen te plassen. Alweer een mystérieus opgelost.

In Villafranca del Bierzo zijn er twee verschillende routes: een voor fietsers en een voor voetgangers. De helft van de groep kiest de verkeerde afslag, maar dat komt allemaal weer goed bij het plaatsje Pejero. Vera en Phillip wandelen op ruim een uur achter ons.

Door het dal naar de pas van O'Cebreiro loopt een groot viaduct met verkeersweg, daardoor ondervinden wij geen last van autoverkeer op de wegen die wij volgen. Ons overnachtingsadres ligt in een mooie vallei bij Las Herreras en heet El Capricho de Josana. Het is een schitterend plekje, met vriendelijke ontvangst.

22 oktober

Vanuit onze hostel klimmen wij langzaam uit het dal omhoog naar het gehucht La Faba, het eerste stuk van de klim gaat 220 meter omhoog. Even een stop voor koffie solo en dan weer door naar O Cebreiro, dat nog eens 320 meter hoger ligt. We boffen met het weer: het is helder en de temperatuur is prettig. Op de top wacht Theo met een soort OLAT-rustpost, waar iedere wandelaar hartelijk welkom is.

O Cebreiro is van oudsher een bedevaartsplaats op weg naar Santiago de Compostella. Het plaatsje ligt in de autonome provincie Galicië en het is een echt bergdorp. Natuurlijk is hier ook ooit een wonder gebeurd, maar dat is al 600 jaar geleden en er heeft nooit veel over in de krant gestaan. Wel hebben ze nog geprobeerd een speciaal drankje aan de man te brengen, maar als wij ons daar als de 3 Musketers op willen trakteren is de voorraad juist uitgeput.

We genieten volop van de mooie uitzichten en terwijl we nu weer langzaam afdalen en de kilometers aftellen, beseffen wij dat het over een paar dagen echt afgelopen zal zijn. Een vriendschap, die in 4 weken is opgebouwd door dagelijks met elkaar op te trekken, loopt op zijn einde. Natuurlijk is er leven na de Camino en zullen we elkaar

waarschijnlijk wel ooit weer ergens weerzien.

In de namiddag komen er wolken opzetten en de voorspellingen voor de komende dagen zijn niet goed.

Ik loop een stuk alleen met de ziel onder de arm, voel me bedrukt door het besef dat deze prachtige voettocht na 10 mooie weken op zijn einde loopt.

Al die mensen die ik heb ontmoet. Velen zijn misschien gestopt, of wandelen nu voor mij of achter mij. Waarschijnlijk zal ik nooit weten of zij de tocht tot Santiago volbracht hebben. Herinneringen zullen verwateren of juist opbloeien door de moderne communicatie waarover wij mogen beschikken. Het leven zal verder gaan na deze momenten van overpeinzen.

In Triacastela herken ik de aubergue waar we slapen. Het is een erg eenvoudige locatie. Ik kruip met kleren aan in mijn lakenzak en slaap wonder wel uitstekend.

23 oktober

De hemel is zwaar bewolkt als we vanmorgen op pad gaan. De wind is aangewakkerd, maar het is nog steeds droog. Vanochtend waarschuw ik de groep dat ze alert moeten zijn, want er zijn twee varianten.

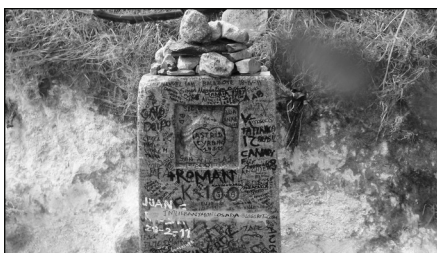
We volgen boerenpaden die omhoog voeren door een groen dal en komen langs het plaatsje San Xil. Het weer is zodanig dat je twijfelt of het jack nu wel of niet nodig is. Ondertussen hebben we uitzicht op de Alto de Ricabo en op twee dalen. Later lopen we onder dikke, oude eikenbomen die kreunen in de wind. Het is nog steeds droog.

Soms stappen we door een dorp of maken een korte stop bij de verzorgingsbus.

Dan bereiken we de stad Sarria, waar de Rio Sarria doorheen loopt. Het is een

aardig plaatsje, maar vanwege de zondag is het nu erg rustig. Bij een oud klooster maak ik nog wat foto's en daal dan verder af in het dal. Al vlug mis ik de gele pijlen en dan weet ik dat ik verkeerd zit. Bij het kerkhof had ik voor een ander pad naar beneden moeten kiezen. Ik haal nu Vera en Phillip in en we lopen verder samen op.

Rond 4 uur begint het te regenen. Wij passeren net een bar, dus een mooie

reden om even naar binnen te gaan en te schuilen.

Een eind verderop wacht Theo met het busje en sommigen geven er hier de voorkeur aan om met het busje de tocht af te maken.

Het blijft verder de hele nacht regenen, een mooie gelegenheid om nog wat verslagen af te maken en te versturen.

24 oktober

We rijden in het donker naar Morgade, waar ook Phillip en Vera op de route gaan. Het is nog droog als we omstreeks 9.00 uur met onze wandeling beginnen. Er staat veel wind en dat is waarschijnlijk de reden dat het nog droog is.

Vera blijft wat achteraan lopen, terwijl we door verschillende gehuchtjes wandelen. Dan begint de afdaling naar Portomarin, dat neemt heel wat meer kilometers in beslag dan gedacht. Wij komen bij de imposante brug over de O Mino en ook de trap midden op de rotonde in het centrum is erg apart.

Even later maken we een ontbijtstop waarvoor we inkopen doen in een supermarkt. Als we daarna met z'n vieren verder gaan blijft het weer ons voorlopig nog goed gezind.

Vlak voor Gonzar is het echter afgelopen met de pret en krijgen we de eerste bui over ons heen. Goeie gelegenheid om even een bar binnen te gaan

en met de poncho om missen ze we zo de grootste nattigheid.

Bij Ventas de Naron even een onderbreking voor de lunch en in een rap tempo gaat het daarna weer verder.

Bij een korte stop merk ik dat mijn foto-toestel weg is. Ik keer terug en informeer bij iedereen of ze het toestel misschien gevonden hebben. Niets en ballen dus. Zelfs in de aubergues, waar we even gezeten hebben, is niets gevonden. Maar het geluk en de goddelozen komen toch weer even samen: bij Ventas de Naron, waar we onze post hadden, zie ik het toestel liggen. Dat vieren we vanavond met een wijntje.

25 oktober

Vanochtend hebben we geluk dat koffie en ontbijt zijn inbegrepen bij de overnachting. Het zal rond negen uur zijn als de meesten van onze groep van start gaan. Enkelen gaan met het busje mee naar de eerste stop.

Met de regen valt vandaag het reuze mee en wat er valt wordt tegengehouden door de poncho. In O Coto heeft Theo een soort kerststalletje ontdekt voor zijn verzorgingspost.

Phillip stuurt een sms'je dat hij net een fles wijn heeft gekocht. Als ik sein dat ik hem wel even kom helpen, laat hij mij

weten dat hij genoeg tijd heeft om zichzelf te helpen.

Zo gaat de tocht verder en maken we als echte pelgrims gebruik van de traditie om bij elke bar waar we langs komen rode wijn te drinken. Want van water weet je nooit of het goed of slecht is.

In de laatste bar hangt het plafond vol met petten en hoedjes.

De tocht loopt nu echt op z'n eind. Wij passeren het 50 km-punt. Over twee dagen zijn we op onze bestemming. Onze overnachting ligt aan het begin van Arzúa en de kamers zijn uitstekend.

Vera komt pas veel later ter plekke. Zij heeft de hele dag met volle bepakking gelopen en is moe.

26 oktober

Vandaag lijkt de regen niet te stuiten. Verscholen in poncho's trekken we door het sombere landschap. Om de moed er in te houden begin ik maar wat te zingen en al vlug sluiten de anderen zich daarbij aan. Mieke en Phillip proberen het met "ABC ik nam een meisje mee" en achter mij lopen nog "Drie schuintamboers naar het oosten". De rustposten vallen vandaag niet echt in de smaak, de meesten gaan regelmatig een bar binnen voor een Vino Tinto. Met de schoenen vol water passeren wij uiteindelijk het kampeerterrein San Marcos en ik vrees even dat we al te ver zijn doorgewandeld. Een telefoontje met Theo stelt gerust. Ons hotel ligt aan dit traject en niet veel later staan we onder een warme douche.

Vlaktbij kunnen we gelukkig nog terecht om iets te eten en het wordt niet al te laat voor we allemaal ons bed hebben gevonden. Wij hebben vandaag 36 km afgelegd en bewonderen Vera die helemaal doorwandelde naar Santiago.

27 oktober

Vandaag de afsluiting van 10 weken achter elkaar wandelen. Het is nog maar 6 kilometer naar Santiago en de Kathedraal. We wandelen even langs de tuin van de beeldhouwer, die zijn tuin vol heeft staan met zijn kunstwerken.

Het regent iets als we aan dit laatste stukje beginnen, maar als we de laatste ring bereiken houdt het op met regenen. De lucht klaart op en zelfs het zonnetje komt wat door.

Voor de kathedraal maken we een groepsfoto, we hebben geluk dat het droog is.

Bij het pelgrimsbureau is het niet druk en met een laatste stempel in ons paspoort eindigt hier onze pelgrimage.

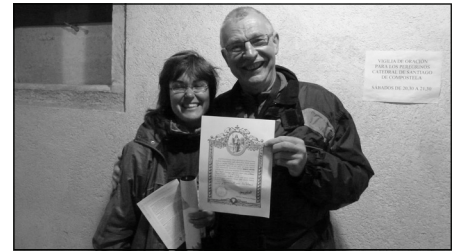
Hierna drinken we gezamenlijk koffie met een stuk Santiago taart, daarna gaan we richting de kathedraal voor de pelgrimsmis. Vanaf 11.45 uur wordt er door een non geoefend in het meezingen, een uitnodiging van Michaela om mee te zingen sla ik af.

Helaas wordt het wierookvat niet geslingerd, waar je toch allemaal een beetje op gehoopt hebt, maar goed, verder is het wel een aardige dienst.

Het omhelzen van het beeld van apostel Jacobus blijft mij steeds weer verbazen.

Na de dienst drink ik nog iets met Phillip en Vera. Daarna nemen we afscheid

van Phillip, hij vliegt in de middag weer terug naar huis naar zijn gezin. Met Vera en een groot deel van onze groep drinken we nog wat in een restaurantje. De sfeer is opperbest.

Nu terug naar het hotel. De tocht zit erop. Ik heb veel mensen ontmoet, met velen ook gelachen en problemen verzacht of opgelost. Het is nu echt ten einde, het normale leven gaat weer beginnen.

Het was fijn om dit te kunnen beleven en dat ik de kracht heb gekregen om de reis te voltooien. Denk ook dat geloven geen echte rol speelt, maar dat vertrouwen in de medemens het grote wonder is.

"Un Sorriso é la Stessa in tutte la lingua" "... A smile is the same in every language"

Vrije bewerking door Ad van Asten naar een weblogverslag van -Theo Tromp-

CONTRIBUTIE OLAT 2014

	hoofdlid	seniorlid	overige gezinsleden
Basiscontributie 2014	20,00	20,00	10,00
Afdracht KNBLO-NL 2014 (voorstel KNBLO-NL; nog niet behandeld)	10,50	10,50	10,50
Contributie 2014	30,50	30,50	20,50
Lid OLAT (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt 11x per jaar OLATNieuws	Ja	Ja	Nee
Ontvangt jaarlijks het OLAT jaarprogramma	Ja	Ja	Nee
Korting bij OLAT wandeltochten (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting bij OLAT clubreizen (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting op wandelgidsen in OLAT wandelboek	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Wandelen op Dinsdag	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Rooise wandelingen	Ja	Ja	Ja
Lid KNBLO-NL (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt gratis Landelijk Wandelprogramma (LWP)	Ja	Ja	Nee
Ontvangt gratis 5x per jaar Het Wandelsportmagazine	Ja	Ja	Nee
Korting op alle landelijke wandeltochten (zie LWP)	Ja	Ja	Ja
Randvoorwaarden:			
- Alle leden van OLAT zijn automatisch verplicht lid van KNBLO-NL.			
- Jeugdleden t/m 17 jaar betalen geen afdracht KNBLO-NL.			
- Wijzig de afdracht KNBLO-NL dan wordt de contributie OLAT automatisch aangepast.			
- Als reeds via een andere vereniging aantoonbaar de afdracht KNBLO-NL plaatsvindt, dan komt op verzoek de afdracht KNBLO-NL bij OLAT te vervallen.			
- Leden met een licentie Atletiekunie betalen een additionele contributie gelijk aan de afdracht aan deze organisatie.			

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgieters, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

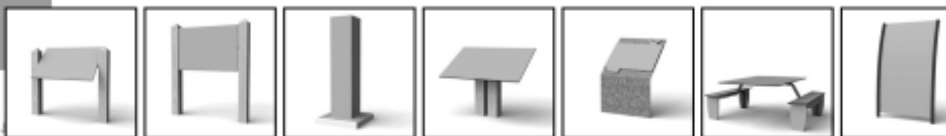
Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra - Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount Fuji en Yokohama
Excursies in China: Beijing, Xian en Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië
Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland
Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325